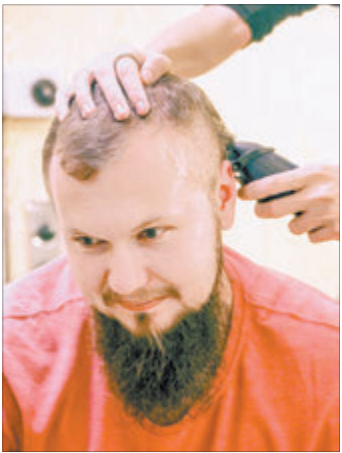

Як звязовец
рыхтаваўся
да службы
СТАР. 5

Чым шкодныя
супраць-
галалёдныя
рэагенты?
СТАР. 8

ЦЫТАТА ДНЯ

**Ірына КАСЦЕВІЧ,
міністр працы і сацыяльнай
абароны:**

«У 2018 годзе плануецца
выйсці ў сярэднім (пры
кансерватыўным сцэнарыі
на развіццё беларускай
эканомікі) на 700 рублёў
зарплаты ў бюджэтнай
сферы. Калі, вядома, эканоміка
забяспечыць адпаведны рост,
то, я думаю, 760 рублёў
у сярэднім у бюджэтнай сферы
мы зможам забяспечыць. Хачу
нагадаць, што з 1 снежня
2017 года зарплаты,
у залежнасці ад разрадаў,
у сярэднім навысіліся на 7%.
У катэгорый работнікаў,
якія тарыфікуюцца з 1-га
па 9-ы разрад, у сярэднім
зарплата ўзрасце на 9—15%
(ці BYN26—35), а з 9-га па
17-ы разрад — да BYN24.
Павышэнне арганізавана
так, што ў большай ступені
зарплаты вырастуць менавіта
ў нізкааплачваных катэгорый
работнікаў, якія тарыфікуюцца
з 1-га па 4-ы разрад. У цэлым
павышэнне закране каля 88%
бюджэтных».

Курсы замежных валют,
устаноўленыя НБ РБ з 05.12.2017 г.

Долар ЗША		2,0227 ▲
Еўра		2,3960 ▼
Рас. руб.		0,0343 ■
Укр. грыўня		0,0744 ▲

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

ЗВЯЗДА

5

СНЕЖНЯ 2017 г.

АЎТОРАК

№234 (28598)

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Са свайго агарода. Па рэцэптах «Звяды»

фота Анастасіі КІПЕШЧУК

У адной з самых першых кулінарных кніг была парада: «Калі да вас прыйшлі госці, спусціцеся ў склеп і...»
Хто-хто, а Марыя Фёдараўна ПЯШЭВІЧ з вёскі Юркевічы Жыткавіцкага раёна з пустымі рукамі адтуль не вернецца, бо чаго там толькі няма: грыбочкі, гурочки, памідоры, кампоты, сок, засолы... Усё сваё, прыгожае, смачнае і, што важна, прыгатаванае па рэцэптах з любімай «Звяды», якую сужэнцы Пяшэвічы вылісваюць не адно дзесяцігоддзе. І іншым رایаць.

■ Сацыяльны клопат

ПАДВОДНЫ МАСАЖ І АСАБІСТЫ ТЭРАПЕЎТ

Як лецаць вяскоўцаў,
якіх дзеці на зіму забіраюць у вялікі горад

Удакладніць дыягназ, скарэктаваць лячэнне або аформіць інваліднасць старому, якога дзеці прывезлі ў горад, каб пера-
чакаць зімовыя халады, значна прасцей, чым на вёсцы. Тут
больш магчымасцяў, спецыялістаў і аператыўнасці. Якія паслугі
атрымліваюць вяскоўцы ў сталіцы і як іх успрымае персанал
медыцынскіх устаноў, пацікавілася карэспандэнт «Звяды».

НІ РАЗУ НЕ АДМОВІЛІ

Мінчанка Людміла прывозіць маму зімаваць у Мінск ужо восьмы год. Тры гады абслугоўваліся ў паліклініцы ў Малінаўцы, пяты год — у Шабанах.
— Я вельмі задаволеная, як ставяцца да мамы. Ёй ужо даўно мінула 80, і ні разу яшчэ не здарылася, каб мне ўрачы ў нечым адмовілі, — дзеліцца яна вопытам.

Кожны год Людміла піша заяву, каб працягнулі абслугоўванне ў паліклініцы. Кажа, прымаюць бабу Лізу без праблем усе спецыялісты. А калі хуткую дапамогу выклікалі, на наступны дзень участковы тэрапеўт прыходзіла.

— Вось у мінулую пятніцу хадзілі з мамай у паліклініку. Нам спачатку казалі пасля лета прайсці ўсіх урачоў. А калі тэрапеўт даведалася, што мама ў жніўні ляжала ў мясцовай бальніцы, дазволіла прынесці эпідэзію і выпіску па аналізах адтуль, каб не хадзіць дарэмна па кабінетах.

СТАР. 4

■ «Звезда» даследуе праблему

Трамвайная «рулетка»

На вялікай сталічнай вуліцы
склалася вельмі вострая сітуацыя
па колькасці збояў работы грамадскага транспарту

фота Ганны ЗАНКАВІЧ

Рэйкавыя віды транспарту маюць адну асаблівасць — іх манеўранасць або вельмі істотна абмежаваная, або адсутнічае ўвогуле. Таму любая пераходна на пущы аўтаматычна азначае тое, што іх работа будзе з высокай доляй верагоднасці сарвана.

Сталічная магістраль Якуба Коласа мае ў сваім распараджэнні толькі адзін від грамадскага транспарту — трамвай. На ім тысячы пасажыраў са шматпавярховых кварталаў уздоўж вуліцы Якуба Коласа, Лагойскага трак-
та і мікрараёна Зялёны Луг штодзень дабіраюцца да метро, на працу, вучобу, у паліклініку, на чыгуначны і аўтавакзал...

СТАР. 4

ПАДПІШЫСЯ — І ВЫЙГРАЙ ГАЗАВУЮ ПЛІТУ ЦІ МІКРАХВАЛЁЎКУ!
Працягваецца падпіска на «Звяду» на I квартал і I паўгоддзе 2018 года!

ЗАСТАВАЙЦЕСЯ З НАМІ — БУДЗЕ ЦІКАВА!

ISSN 1990 - 763X

9 771990 763008

КАЛІ ЁСЦЬ ПОПЫТ...

Прэзідэнт правёў нараду па пытаннях вытворчасці і рэалізацыі тытунёвых вырабаў

Дадзеная сустрэча адбылася па дзвюх прычынах, адзначыў Аляксандр Лукашэнка. Першая — гэта сур'ёзны попыт на адпаведную прадукцыю за мяжой. «Ясна, што гэта падакцызны тавар, што бюджэт атрымлівае велізарныя сродкі. У гэтым годзе мы чакаем 1 мільярд беларускіх рублёў, гэта значыць 0,5 мільярда долараў. Гэта вялікія падатковыя паступленні», — сказаў кіраўнік дзяржавы.

Прэзідэнт не ўхваляе таго, калі нехта ўжывае тытунёвыя вырабы або злоўжывае алкаголем. Аднак Аляксандр Лукашэнка згодны, што гэтая галіна ў Беларусі развіваецца актыўна не толькі ў сувязі з попытам: «У апошні час, як мяне інфармуюць, у нас попыт на гэты тавар стабілізаваны і росту ніякага няма. Гэта ўжо добра».

Іншая прычына нарады — прапано-вы некаторых беларускіх бізнесменаў па ўдасканаленні вытворчасці і рэалізацыі такой прадукцыі. Па словах кіраўніка дзяржавы, прадстаўнікі бізнес-супольнасці сцвярджаюць, што патэнцыял галіны не вычарпаны.

— Да мяне нават у апошні час звярнуліся замежныя прадпрыемальнікі накіонт таго, што нашы прадпрыемствы не хочуць прадаваць прадукцыю на экспарт. Ёсць вялікія нішы, нават у Еўрапейскім саюзе. Яны нам выгадныя. Таму, калі

ёсць попыт, трэба прадаваць тытунёвыя вырабы. Не прададзім мы, прададуць іншыя. Рынкі будуць занятыя, — сказаў Прэзідэнт. Ён таксама дадаў, што выніковае рашэнне павінна адказваць выключна інтарэсам дзяржавы.

У параўнанні з паказчыкамі 2000 года вытворчасць тытунёвых вырабаў у Беларусі ўзрасла ў тры разы. Экспарт павялічыўся больш чым у 16 разоў, імпорт скараціўся больш чым у 25 разоў, а ўнутраны рынак больш чым на 95% забяспечваецца айчынай прадукцыяй. Такія даныя прывёў віцэ-прэм'ер Міхаіл Русы.

Па выніках нарады ён таксама раска-заў пра тое, што зараз абмяркоўваецца стварэнне адзінай тавараправоднай сеткі ў тытунёвай сферы. Зараз, калі буйная замежная кампанія хоча прыйсці на беларускі рынак, то яна павінна размясціць тут сваю вытворчасць, запусціць лінію і перадаць яе ва ўласнасць фабрыкі. Па такім прынцыпе асноўныя транснацыянальныя кампаніі інвеставалі прыкладна 26 мільёнаў долараў у развіццё свайго сектаральнага бізнесу.

— На сённяшні дзень мы разгледзелі новы крок — у гэтую сферу ўваходзіць і бізнес. Ствараецца адзіная тавара-праводная сетка, якая будзе займацца рэалізацыяй тытунёвай прадукцыі як на ўнутраным рынку, так і на знешнім, — адзначыў віцэ-прэм'ер. — Інвестар (у якасці якога выступіць прыватная

кампанія «Энерга Ойл») прывядзе інвес-тыцыі прыкладна ў 60 мільёнаў дола-раў — 122 мільёны беларускіх рублёў. Павялічацца магутнасці Гродзенскай тытунёвай фабрыкі.

Падобны крок прынясе значны пры-бытак. Так, па мінімальным разліках рэ-алізацыя праекта за чатыры гады дасць 205—210 мільёнаў беларускіх рублёў да-датковых паступленняў, а патэнцыяна — да 400 мільёнаў. Нарматыўны дакумент будзе падрыхтаваны так, каб са студзеня 2018 года гэты праект пачаў пазнапа раз-вівацца. «Завершыцца ён на першым эта-пе ў 2020 годзе. Далей будзем глядзець. Хоць мы ўсе гэтыя пытанні будзем супра-ваджаць. Гэта сур'ёзны крок да таго, каб у такія сферы ўваходзіў і бізнес. Але кан-троль дзяржавы будзе вельмі сур'ёзны ў любым выпадку», — сказаў Міхаіл Русы.

Па словах віцэ-прэм'ера, цяпер вя-дзецца гаворка пра тое, каб інвестар устанавіў яшчэ дзве лініі, кожная кош-там па 10 мільёнаў долараў. З іншага боку, дзяржава ў якасці ўласніка такса-ма павялічвае вытворчыя магутнасці. Некаторы час таму ўваля і адну лінію, у планах — устанавіць некалькі. Попыт за мяжой на айчынную прадукцыю ўзрос, таму вытворчасць працуе кругласутач-на. Аднак паставіць на экспарт неабход-ны аб'ём, не агаліўшы ўнутраны рынак, на сёння немагчыма.

Па матэрыялах БЕЛТА.

■ Без бар'ераў

Учора міністр інфарма-цыі Аляксандр КАРЛЮ-КЕВІЧ і пастаянны прад-стаўнік Праграмы развіц-ця ААН у Беларусі Санака САМАРАСІНХА (на фота) падпісалі Інфармацый-ную стратэгію Рэспублікі Беларусь па паўнапраў-ным уключэнні (інклюдзіі) людзей з інваліднасцю ў грамадства.

— Сэнс падпісання дадзе-най стратэгіі — абазначэнне прыярытэтаў, — сказаў Аляк-сандр Карлюкевіч. — Мы ха-целі падкрэсліць, што ўсе сродкі масавай інфармацыі будуць уключаны ў гэтую праблематыку. Падпісанне такога дакумента дае нам права выбудаваць цэлас-ную праграму дзеянняў і не проста заклікаць журналіс-таў «уманцывацца» ў гэты працэс. Яны і зараз шмат пішуць на тэмы інваліднас-ці. Але мы хочам сістэматы-заваць гэтую работу, хочам, каб у яе ўключыліся дзясяткі і сотні выданняў, якія выхо-дзяць у рэгіёнах нашай кра-іны... І мы будзем актыўна

фота БЕЛТА.

працаваць з міжнароднымі інстытутамі і вылучаць самыя розныя ідэі, якія датычацца забяспечэння работы па да-дзенай тэматыцы.

Міністр інфармацыі выка-заў таксама надзею, што гэ-тая праца паўплывае і на тое, што ў нашу краіну будзе пры-езджаць больш турыстаў не-залежна ад таго, абмежава-ныя ў іх фізічныя магчымасці ці не. Рэалізацыя Інфарма-цыйнай стратэгіі Рэспублікі Беларусь па паўнапраўным

уклучэнні (інклюдзіі) людзей з інваліднасцю ў грамадства дазволіць паказаць Бела-русь як камфортную краіну для ўсіх.

Пастаянны каардынатар ААН/ПРААН у Беларусі Са-нака Самарасінха ў сваю чаргу адзначыў выключныя намаганні, якія робяцца на-шай краінай для таго, каб забяспечыць роўны доступ для людзей з інваліднасцю да розных магчымасцяў, а таксама паслуг. Падпісанне Канвенцыі аб правах інвалі-даў, па словах прадстаўніка ААН, з'яўляецца яшчэ ад-ным крокам у гэтым накірун-ку. «Гэта выдатна. Выдатна, што ўжо ёсць Нацыянальны план дзеянняў па рэалізацыі Канвенцыі аб правах інва-лідаў, — заявіў пастаянны

каардынатар ААН/ПРААН у Беларусі. — Але нічога істот-на не зменіцца да таго часу, пакуль мы не зменім сэрцы, мысленне, погляды людзей як з інваліднасцю, так і без інваліднасці, не дапаможам ім адчуць сябе роўнымі. Роля СМІ ў гэтым працэсе вель-мі важная. Гэта акно ў свет, праз якое ўсе могуць усвядо-міць магчымасць і важнасць паўнапраўнага ўключэння людзей з інваліднасцю ў гра-мадства».

Варта адзначыць, што Інфармацыйная стратэгія Рэспублікі Беларусь па паў-напраўным уключэнні (інклюд-зіі) людзей з інваліднасцю ў грамадства — гэта дакумент, закліканы змяніць інфарма-цыйнае поле ў асвятленні гэ-тай тэматыкі. Цяпер тэма лю-дзей з інваліднасцю набывае характар адкрытасці на ўсіх дзяржаўных узроўнях і гра-мадскіх пляцоўках. З'явіўся новы фокус інфармацыйнай працы, накіраваны на павы-шэнне інфармаванасці аб вострых праблемах людзей з інваліднасцю, пашырэнне іх камунікацый з навакольным светам. Самі ж людзі з інваліднасцю спадзяюцца, што з падпісаннем дадзенай стратэгіі бар'ераў у іх жыцці стане менш.

Святлана БУСЬКО.

busko@zviazda.by

■ Блізкая ўлада

У Кіраўскім раёне існуе цікавая практыка. Паміж намес-нікамі старшыні размеркаваныя ўсе шматкватэрныя да-мы, за парадак у якіх яны асабіста нясуць адказнасць. Магчыма, таму на гэтую суботнюю тэлефонную лінію, на якой дзяжуріў намеснік старшыні па будаўніцтве і камунальных пытаннях Кіраўскага райвыканкама Вя-часлаў НЯВІНСКІ, не было зваротаў, якія датычыліся б непасрэдна жылля.

Патэлефанавала жыхарка вёскі Добасна. Яе хвалявала, што павільён комплекснага прыёмнага пункта бытавых па-слуг павінен пераехаць у іншае месца. Яна лічыць, што нічога мяняць не трэба, лепш пакінуць усё як ёсць. Ёй паабяцалі, што разбіраюцца з пытаннем і знойдуць аптымальнае рашэн-не. Жыхарка Кіраўска паведаміла, што дарога, дзе нядаўна паклалі водаправод, прасела. Вячаслаў Нявінскі запэўніў яе, што гэта праблема пад кантролем і будзе рабіцца пад-сыпка грунту. Былі таксама пытанні накіонт старшынства ў

жыллёва-будаўнічым кааператыве, па асабістай падсобнай гаспадарцы.

Усе пытанні ўзятыя на кантроль, кожнаму дадзены вусныя тлумачэнні, і па меры выканання работ будуць высылацца пісьмовыя справаздачы.

— Пытанніў няшмат, таму што працуем на іх апырэджан-не, — адзначае начальнік аддзела па рабоце са зваротамі грамадзян і юрыдычных асоб Кіраўскага райвыканкама Вольга РУСЕЦКАЯ. — Сёлета на 1 снежня іх было 79 — на 11 менш, чым летась. Гэта не параўнаць з тымі больш як 800 зваротамі, якія былі ў 2005 годзе, калі я толькі прыйшла суды працаваць. Раней жыхары не вельмі давяралі мясцовай уладзе, тэлефанавалі адразу ў абласныя структуры. А цяпер спачатку звяртаюцца да нас. Зразумелі, што мы самі зацікаў-лены, каб быў парадак.

Нэлі ЗІГУЛЯ. zigulya@zviazda.by

г. Кіраўск

■ Меркаванне

ЯК ПРАВІЛЬНА КІРАВАЦЬ ІНТЭРНЭТАМ?

4-я Сусветная канферэнцыя па кіраванні інтэрнэтам праходзіць з 3 па 5 снежня ва Учжэні ва Усходнім Кі-таі. Галоўная тэма канферэнцыі — развіццё лічбавай эканомікі, садзейнічанне адкрытасці і агульнада-ступнасці — сумеснае стварэнне супольнасці адзі-нага лёсу ў кіберпрасторы. На ёй абмяркоўваюцца пытанні лічбавай эканомікі, перадавых тэхналогій, інтэрнэту і грамадства, кіравання кіберпрасторай, абмену і супрацоўніцтва.

Канферэнцыя арганізавана сумесна Дзяржаўнай кан-цылярыяй інтэрнэт-інфармацыі КНР і народным урадам правінцыі Чжэцзян. Актуальнасць мерапрыемства закля-чаецца ў тым, што новае інавацыйная рэвалюцыя разві-ваецца беспрэцэдэнтнымі тэмпамі ў лічбавую эпоху, якая была б немагчымай без развіцця інтэрнэту. Розныя індуст-рыі трансфармуюцца з-за прарываў у штучным інтэлекце, біятэхналогіях, БПЛА, робататэхніцы, інтэрнэце рэчаў, аў-таматычных кіраваных аўтамабілях, нанатэхналогіях і ў іншых галінах.

На канферэнцыю прыехалі прадстаўнікі 430 высокатэх-налагічных кампаній з розных краін свету. Акрамя гэтага, у ёй бяруць удзел больш за 1,5 тыс. экспертаў, прадстаўнікоў кітайскіх і замежных дзяржструктур, міжнародных аргані-зацый і навукова-даследчых цэнтраў.

Месца правядзення мерапрыемства таксама навывае пэўныя разважанні пра перспектывы інтэрнэту, таму што менавіта Кітай у XXI стагоддзі замест ранейшага лідара — ЗША, становіцца цэнтрам усяго, што звязана з навінкамі ў інтэрнэце і яго найбольш маштабным выкарыстаннем. Ка-піталізацыя найбуйнейшых інтэрнэт-кампаній Кітая Tencent і Baidu перавышае ў кожнай 300 мільярдаў долараў. Гэта яшчэ менш, чым у такіх амерыканскіх кампаній як Apple або Facebook, але дынаміка іх развіцця прымушае мерка-ваць, што неўзабаве сітуацыя зменіцца на карысць гэтых і астатніх кітайскіх кампаній. Урад Кітая актыўна працуе над гэтай і іншымі задачамі. У прыватнасці, актыўна ўкараня-ецца новы працікол IPv6 для развіцця інтэрнэт-індустрыі. Плануецца, што да канца 2025 года ў Кітаі сеткі, прагра-мы і тэрміналы будуць здольныя цалкам падтрымліваць IPv6, і да гэтага часу Кітай стане лідарам па колькасці карыстальнікаў IPv6 у свеце. Улады Кітая будуць ствараць «чыстую і светлую» глабальную інтэрнэт-прасторы, заявіў старшыня КНР Сі Цзіньпін на адкрыцці ў кастрычніку XIX зезда Камуністычнай партыі Кітая ў Пекіне.

У сваім прывітальным лісце ўдзельнікам 4-й Сусветнай канферэнцыі старшыня КНР Сі Цзіньпін заклікаў чала-вецтва будаваць у кіберпрасторы агульную будучыню. На яго думку, развіццё інтэрнэту суправаджаецца як магчы-масцямі, так і выклікамі для суверэннасці і бяспекі краін. Старшыня КНР таксама выступіў за сумесныя намаганні па абароне суверэннасці, развіццё партнёрства ў кіберпрасто-ры на аснове кансультацый. «Мы спадзяёмся на тое, што дзякуючы нашым намаганням зможам зрабіць так, каб усе краіны паспелі сесці на цягнік развіцця інтэрнэту і лічбавай эканомікі», — сказана ў пасланні.

Кіраўнік Раскамнагляда Аляксандр Жараў на канфе-рэнцыі заявіў, што развіццё электронных сэрвісаў спры-яе росту эканомікі і, па яго ацэнках, у Кітаі і ў Расіі ад 25—30 працэнтаў росту ВУП да 2025 года забяспечаць інтэрнэт-тэхналогіі. Як сказаў Жараў, ідзе «актыўная фаза цыфравізацыі сусветнай эканомікі»: «Гэта прадказальная тэндэнцыя, заснаваная на развіцці інтэрнэту. Элект-ронныя сэрвісы паскараюць прагрэс і ствараюць умовы для эканамічнага росту ў самых розных галінах эканомікі, мяняюць падыходы да кіравання».

Разам з аптымістычнымі чаканнямі ёсць і непрыемныя моманты. Так, кіраўнік кампаніі «Лабараторыя Касперска-га» Яўген Касперскі, выступаючы на канферэнцыі, адзна-чыў, што ў свеце налічваецца 500 млн «унікальных вірусных файлаў», штодня кампанія рэгіструецца звыш 300 тыс. новых вірусаў. У 2017 годзе яго кампанія мяркуюе выявіць звыш 90 млн новых узораў, і гэта ўсяго за адзін год.

У рамках дыскусіі пра перспектывы і праблемы развіц-ця штучнага інтэлекту кіраўнік Apple Цім Кук растлумачыў, што яго страшача людзі, якія думваюць як машыны. «Мно-гае было сказана пра патэнцыйныя негатыўныя аспекты штучнага інтэлекту. Я не баюся машын, якія думваюць як людзі, мяне турбуюць людзі». Па словах Ціма Кука, штучны інтэлект можа пашырыць здольнасці чалавека, падвысіўшы даступнасць медыцыны і адукацыі.

Заснавальнік і старшыня савета дырэктараў кітайска-га інтэрнэт-гіганта Alibaba Джэк Ма мяркую, што маштабы пераўтварэнняў, якія нясе з сабой новая тэхнічная рэвалю-цыя, могуць перасягнуць усе наватарскія аналагі мінулага, разам узятых. Лічбавы фактар у найбліжэйшыя 30 гадоў стане асноватворным вытворчым рэсурсам, лічыць Ма, і інтэрнэт ператворыцца ў прадукцыйную сілу. Пры гэтым індустрыяльныя галіны перастаюць быць стымулюючым фактарам павелічэння занятасці — іх у гэтым замяніць сфера паслуг.

Супрацоўнікі Кітайскай акадэміі кіберпрасторы прад-ставілі створаны імі індэкс развіцця інтэрнэту. У яго пакуль што ўвайшлі 38 дзяржаў. Спіс узначальваюць ЗША, Кітай і Паўднёвая Карэя.

Сяргей КІЗІМА, доктар палітычных навук

Калектыў Інстытута журналістыкі БДУ выказвае шчырыя спачуванні старшаму выкладчыку Цыбуль-скай Маргарыце Пятроўне з прычыны напаткаўшага яе гора — смерці МАЦІ.

■ 3 нагоды

Феміда для найлепшых

Калі ў пракурора і адваката супадаюць меркаванні

У звычайным жыцці пракурор з аднаго боку працэсу, адвакат — з другога, суддзя — на сваім месцы. А свята юрыста — адзіны дзень у год, калі яны ўсе збіраюцца разам, спакойна размаўляюць і абменьваюцца меркаваннямі. Такую думку выказаў Валерый Міцкевіч, намеснік кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта на ўрочэнні найвышэйшай юрыдычнай узнагароды краіны — прэміі Феміды — найлепшым юрыстам Беларусі.

Дзень юрыста, зацверджаны Беларускім саюзам юрыстаў, традыцыйна, ужо 20-ы раз, адзначаецца ў першую нядзелю снежня. Статуетка багіні правасуддзя ўручаецца за ўклад у стварэнне дэмакратычнага грамадства і развіццё інстытутаў прававой дзяржавы.

— За апошнія гады ў краіне праведзены сур'ёзныя судовы-прававыя рэформы, змяніліся функцыі некаторых дзяржаўных органаў. Гэта звязана з развіццём грамадскіх адносін і адаптацыяй функцый юрыдычнай галіны да тых ўмоў, у якіх працуе краіна, — адзначыў міністр юстыцыі Алег СЛІЖЭУСКІ.

Ён падкрэсліў, што сучасным юрыстам важна не толькі глыбока валодаць нацыянальным заканадаўствам, але і мець высокі інтэлект, уменне гібка мысліць і адаптавацца да зменлівай сітуацыі.

— Прававая культура неадрыўна звязана з прававой адукаванасцю, і год ад году яна расце. Саюз юрыстаў прыкладае да гэтага ўсе намаганні, — лічыць Валерый Міцкевіч. — Беларусы славяцца тым, што яны вельмі законапаслухмяныя. Але, каб прытрымлівацца законаў, іх трэба ведаць. І для гэтага трэба, каб нехта раскажаў пра

заканадаўства і тое, як яно павінна выконвацца. Пры гэтым яшчэ трэба, каб яно было правільна напісана і прынята. Ва ўсіх гэтых момантах актыўная роля належыць членам саюза юрыстаў.

Сённяшнія спецыялісты юрыдычных спецыяльнасцяў актыўна ўплывалі на падрыхтоўку нарматыўна-прававых актаў аб лібералізацыі бізнесу, якія датычацца развіцця сярэдняга і малога прадпрымальніцтва ў краіне. Яны актыўна ўдзельнічаюць і ў выбарчым працэсе.

Сёлета найлепшыя юрысты краіны атрымалі статуеткі Феміды ў дзесяці намінацыях. А дырэктару Рэгіянальнага цэнтра прававой інфармацыі Брэсцкай вобласці Марыі Базылік намеснік кіраўніка Адміністрацыі Прэзідэнта ўручыў медаль «За працоўныя заслугі».

Ірына СІДАРОК. *sidarok@zviazda.by*

■ Год навукі

КУРС — НА «УНІВЕРСІТЭТ 3.0»

Праект стратэгіі «Навука і тэхналогіі: 2018—2040» вынесены на грамадскае абмеркаванне. У дакуменце вызначаны прыярытэты доўгатэрміновага развіцця навукі і тэхналогій, а таксама комплекс інструментаў удасканалення навукова-тэхнічнай сферы, якія забяспечаць новую якасць эканамічнага росту Беларусі і выхад у перспектыве на сусветны ўзровень канкурэнтаздольнасці па шэрагу кірункаў. Мяркуюцца, што дзякуючы рэалізацыі стратэгіі да 2040 года навукаёмістасць ВУП павінна скласці 3%, доля прарыўных навуковых даследаванняў і распрацовак — 30% у агульным аб'ёме, доля высокатэхналагічных сектараў у структуры эканомікі — 10%. У агульным аб'ёме вытворчасці прамысловых прадпрыемстваў інавацыйная прадукцыя будзе займаць 25%. Пра тое, наколькі дасягальныя пастаўленыя мэты, мы пацікавіліся ў эксперта.

Васіль САФОНАЎ, прарэктар па навуковай рабоце Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта:

— Адзін з раздзелаў стратэгіі прысвечаны развіццю кадравага патэнцыялу і практычнай рэалізацыі канцэпцыі «Універсітэта 3.0». Што маецца на ўвазе? У першую чаргу, стварэнне інтэграванага адукацыйнага, навукова-даследчага і прадпрымальніцкага асяроддзя, адзінства сістэмы «адукацыя — навука — інавацыя — камерцыйлізацыя». Усе ўніверсітэты, якія ўваходзяць у сусветных рэйтынгх у ТОП-10 і нават у першую сотню, уяўляюць сабой магутныя навукова-адукацыйныя карпарацыі, цэнтры навуковых ведаў і генератары інавацыйнага развіцця. Сучасны ўніверсітэт ужо апырэры не можа займацца толькі падрыхтоўкай кадраў. Гэта агульнасусветны трэнд, які нельга

ігнараваць. Дзеля справядлівасці хачу заўважыць, што Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт даюно рухаецца тым жа шляхам. На сённяшні дзень у склад БДУ ўваходзяць чатыры навукова-даследчыя інстытуты, два нацыянальныя навуковыя цэнтры і пяць інавацыйных унітарных прадпрыемстваў. У комплексе БДУ працуюць каля 700 навуковых даследчыкаў і высокакваліфікаваных спецыялістаў. Як завяршалінае звязно ў інавацыйным ланцужку ў гэтым годзе ў БДУ арганізаваны навукова-тэхналагічны парк на базе УП «Унітэхпрам БДУ». Навукова-вытворчая дзейнасць універсітэта нацэлена на рэалізацыю вынікаў даследаванняў у самых актуальных напрамках: бія- і нанатэхналогіі, зялёная хімія і фармацэўтыка, інфарматыка і камп'ютарныя тэхналогіі, касмічныя тэхналогіі і г. д.

Пры складанні сусветных рэйтынгаў ВНУ адны з самых важных крытэрыяў, што бяруцца пад увагу, гэта акадэмічная рэпутацыя, індэкс цытавання навуковых работ, навуковая прадукцыйнасць і ацэнкі наймальнікаў. Паколькі БДУ ў апошнія гады прысутнічае ва ўсіх самых аўтарытэтных рэйтынгх, уваходзіць стабільна ў два працэнты найлепшых універсітэтаў свету, мяркую, што рухаемся мы правільным шляхам. Самае галоўнае — імкнёмся ствараць для моладзі і маладых вучоных умовы і магчымасці. У рамках рэалізацыі канцэпцыі «Універсітэта 3.0» студэнты і маладыя навукоўцы БДУ атрымаюць навыкі прадпрымальніцтва ў навукова-інавацыйнай сферы, у тым ліку ва ўніверсітэцкім стартап-цэнтры. У БДУ сёння працуе 43 студэнцкія навукова-даследчыя лабараторыі, больш за 100 навуковых гуртоў. З мэтай стымулявання іх актыўнасці на працягу многіх гадоў праводзіцца конкурс на самую лепшую лабараторыю. Быў праведзены таксама конкурс на найлепшы навуковы гурток. Важным інструментам маладзёжнай палітыкі з'яўляецца конкурс на самую лепшую навуковую работу сярод студэнтаў БДУ і ўдзел нашых хлопцаў і дзяўчат у аналагічным рэспубліканскім конкурсе. Мы матэрыяльна заахвочваем абарону кандыдацкіх дысертацый. Але пакуль яшчэ застаецца шэраг, так

бы мовіць, тэхнічных праблем, якія трэба вырашаць на ўзроўні заканадаўства.

Што хацелася б змяніць? Мы ўносілі прапанову па вызваленні ад падатку на дабаўленую вартасць пры набыцці абсталявання для ажыццяўлення навуковай інавацыйнай дзейнасці. Ёсць пытанні па рабоце цэнтраў калектыўнага карыстання навуковым абсталяваннем, хацелася б, каб яны працавалі больш эфектыўна. Раней студэнты пасля трэцяга курса маглі залічваюцца стажорамі малодшых навуковых супрацоўнікаў. Але цяпер амаль усе спецыялістнасці перайшлі на чатырохгадовы тэрмін навучання. Мы лічым, што маладым людзям трэба дазволіць быць стажорамі ўжо пасля першага ці нават на першым курсе, каб яны маглі вучыцца і паралельна зарабляць на навуцы грошы. Студэнты, якія займаюцца навукай, хацелі б удзельнічаць у міжнародных канферэнцыях і навуковых мерапрыемствах, але з фінансаваннем такіх паездак таксама ўзнікаюць праблемы.

Упэўнены, што мэты, пастаўленыя ў стратэгіі развіцця навукі да 2040 года, — дасягальныя, а вось распрацоўка механізмаў іх рэалізацыі будзе залежаць ад кожнага з нас ну і, вядома, ад таго, наколькі аператыўна будуць прымацца важныя заканадаўчыя акты.

Надзея НІКАЛАЕВА. *nikalaeva@zviazda.by*

СВЯТА ДЛЯ ЎСІХ

Дабрачынная навагодняя акцыя «Нашы дзеці» стартуе 11 снежня

Да яе правядзення падключацца 90 міністэрстваў, ведамстваў, грамадскіх аб'яднанняў. Ва ўсіх рэгіёнах нашай краіны з 11 снежня 2017 года па 10 студзеня 2018-га адбудуцца навагоднія ранішнікі. У іх прымуць удзел больш як 15 тысяч дзяцей-сірот, дзяцей-інвалідаў, дзяцей, чые бацькі загінулі пры выкананні службовых абавязкаў.

«Радзе, што да дабрачыннай навагодняй акцыі падключаецца ўсё грамадства, — адзначыла намеснік начальніка ўпраўлення сацыяльнай, выхаваўчай і ідэалагічнай работы галоўнага ўпраўлення выхаваўчай работы і маладзёжнай палітыкі Міністэрства адукацыі Алена ГАЛАУНЁВА. — Мы назіраем пазітыўную тэндэнцыю, калі некаторыя фізічныя асобы, індывідуальныя прадпрымальнікі аказваюць дапамогу ў правядзенні навагодніх свят, арганізуюць свае акцыі, робяць ахвяраванні».

Святочныя мерапрыемствы адбудуцца ва ўсіх малых і вялікіх населеных пунктах. Галоўная ж ёлка краіны пройдзе ў Палацы Рэспублікі ў Мінску, сюды запрошаны 2370 дзяцей з усіх рэгіёнаў Беларусі, а таксама з Рыжскай беларускай школы, беларускай гімназіі імя Францыска Скарыны ў Вільнюсе.

Надзея ДРЫЛА. *dryla@zviazda.by*

■ Надвор'е

То дождж, то снег

У пачатку снежня — лістападаўскае надвор'е

На гэтым тыдні будзе няўстойлівае надвор'е з ападкамі і павышаным тэмпературным фонам, паведамлілі спецыялісты ў Рэспубліканскім цэнтры па гідраметэаралогіі, кантролі радыеактыўнага забруджвання і маніторынгу навакольнага асяроддзя Мінпрыроды.

У сераду на большай частцы тэрыторыі краіны мокры снег, дождж і слабы галалёд. Уначы і раніцай на дарогах чакаецца галалёдзіца. Уначы — ад мінус 4 да плюс 1 градуса, па ўсходзе — да 6 марозу. Удзень будзе ад мінус 1 да плюс 4 градусаў, у паўднёва-заходніх раёнах тэмпература павысіцца да 6 цяпла. У чацвер пройдуць ападка і выглядзе мокрага снегу і дажджу. Тэмпература паветра ўначы панізіцца да мінус 1 — мінус 6 градусаў, удзень складзе ад мінус 2 да плюс 4 градусаў. Па паўднёвым захадзе краіны будзе цяплей. Уначы — 1—5 цяпла, удзень — плюс 5—7 градусаў.

У пятніцу атмасферныя фронты пакінуць тэрыторыю Беларусі, і ападкаў будзе нямашат, толькі ўначы па паўночным усходзе, а ўдзень у асобных раёнах краіны не абдызецца без кароткачасовага мокрага снегу з дажджом. Месцамі чакаецца туман, уначы і раніцай на асобных участках дарог галалёдзіца. Тэмпература паветра ўначы складзе ад мінус 3 да плюс 3 градусаў. Удзень — ад нуля да плюс 5 градусаў, па поўдні ў другой палове дня — да 7 цяпла.

Сяргей КУРКАЧ. *kurkach@zviazda.by*

■ Мы і свет

На ніве супрацоўніцтва

У Міністэрстве інфармацыі Рэспублікі Беларусь абноўлены склад каардынацыйнай групы па рэалізацыі Праекта перакладу і публікацыі класічных літаратурных твораў Кітая і Беларусі.

Створана гэтая група была яшчэ 31 сакавіка 2015 года. Мэта — спрыяць ажыццяўленню перакладчыцкіх праектаў, якія б знаёмілі чытачоў у Беларусі з кітайскай літаратурай, а ў Кітаі — з беларускай.

Зараз у склад групы ўваходзяць першы намеснік міністра інфармацыі краіны Ігар Луцкі, дырэктар выдавецтва «Мастацкая літаратура» Алесь Бадак, дацэнт Рэспубліканскага інстытута кітаязнаўства імя Канфуцыя БДУ Анастасія Букатая, кансультант ўпраўлення выдавецкай і паліграфічнай дзейнасці Мінінфарма Людміла Быкава, дацэнт Рэспубліканскага інстытута кітаязнаўства імя Канфуцыя БДУ Юлія Малаткова, намеснік начальніка фінансава-эканамічнага аддзела Мінінфарма Кацярына Самойлава, дырэктар — галоўны рэдактар Выдавецкага дома «Звязда» Павел Сухарукаў, кансультант інфармацыйна-аналітычнага ўпраўлення Мінінфарма Андрэй Чэрнікаў.

Сяргей ШЫЧКО

■ Здарэнне

ХТО КІРОЎЦА?

Следчыя ўстанаўліваюць абставіны і прычыны ДТЗ у Жыткавіцкім раёне, у выніку якога загінулі тры чалавекі.

Аварыя адбылася 3 снежня каля 14.00. На 7-м кіламетры аўтадарогі Чэрнічы — Горка кіроўца аўтамабіля Mercedes-Benz S350 не справіўся з кіраваннем, з'ехаў у левы кювет, дзе сутыкнуўся з дрэвам. Пасля чаго аўтамабіль перакуліўся. У выніку ДТЗ грамадзяне, якія знаходзіліся ў аўтамабілі — жыхары вёскі Альшаны Столінскага раёна 1988 і 1999 гадоў нараджэння, — ад цялесных пашкоджанняў памерлі на месцы. Іх аднавясковец 1999 года нараджэння (уладальнік аўтамабіля) быў шпіталізаваны ў Жыткавіцкую цэнтральную раённую бальніцу, дзе ў той жа дзень памёр. Па факце ДТЗ распачата крымінальная справа. Прызначаны судовы-медыцынскія, аўтатэхнічныя, судовы-біялагічныя і іншыя экспертызы.

Следства таксама ўстанаўлівае тое, хто з трох хлопцаў кіраваў аўтамабілем. Вядома, што ў дваіх былі пасведчанны кіроўцы, а ва ўладальніка аўтамабіля — не.

Сяргей РАСОЛЬКА. *rs@zviazda.by*

ХРОНІКА АПОШНІХ ПАДЗЕЙ

ЗША і Паўднёвая Карэя пачалі найбуйнейшыя сумесныя вучэнні

Ваенна-паветраныя сілы ЗША і Паўднёвай Карэі пачалі ваенныя вучэнні пад кодавай назвай «Vigilant Ace» («Пільны Ас»). Паўднёвакарэйскія СМІ паведамляюць, што гэтыя манеўры стануць самымі буйнамаштабнымі ў гісторыі — у іх будучы задзейнічаны каля 230 самалётаў, уключаючы шэсць амерыканскіх знішчальнікаў-невідзімак F-22. У Мінабароны Паўднёвай Карэі заявілі, што вучэнні закліканы паказаць волю і здольнасць Сеула і Вашынгтона рэагаваць на «правакацыі Паўночнай Карэі» з пускамі балістычных ракет.

Контрразведка ФРГ лічыць крыніцай пагрозы дзяцей і жонак баевікоў ІД

Дзеці і жонкі ўдзельнікаў тэрарыстычнай арганізацыі «Ісламская дзяржава» (ІД) апошнім часам усё часцей вяртаюцца з Сірыі і Ірака на тэрыторыю Германіі. Аб патэнцыйнай пагрозе з іх боку заявіў кіраўнік ведамства па ахове канстытуцыі (контрразведка) ФРГ Ханс-Георг Масен у інтэрв'ю агенцтву DPA. «Удзельнікі баявых дзеянняў усё часцей задумваюцца аб тым, каб адправіць членаў сваіх сем'яў у бяспечнае месца, на Захад. Калі гаворка ідзе пра немцаў, то яны маюць права ўехаць на тэрыторыю федэратыўнай рэспублікі», — сказаў кіраўнік ведамства. «Некаторым дзецям «прамылі мазгі» ў так званых школах на тэрыторыі ІД і моцна спрыялі іх радыкалізацыі. Для нас гэта з'яўляецца

праблемай, паколькі гэтыя дзеці і падлеткі часам могуць быць небяспечныя», — адзначыў Масен. Паводле яго слоў, патэнцыйная пагроза зыходзіць і ад жанчын, якія жылі ў апошнія гады на тэрыторыях, падкантрольных ісламістам. «Яны вельмі часта маюць радыкальныя погляды і падзяляюць ідэалогію ІД, — сказаў Масен. — Гэта не азначае, што яны гатовыя ажыццявіць тэракт, аднак мы не павінны спускаць з іх вачэй».

Браты Уінклвасы сталі першымі ў свеце біткойнавымі мільярдэрамі

Браты-блізняты Тайлер і Кэмеран Уінклвасы сталі першымі ў свеце мільярдэрамі, якія здолелі зарабіць свой капітал на біткойнах. Ім належыць каля 1% гэтай крыптавалюты, піша брытанскае выданне Telegraph. Прычым прадаваць яе яны не збіраюцца, лічачы гэта доўгатэрміновым укладаннем, і прагназуюць рост кошту біткойна да \$40 тыс. З'яўленне першых мільярдэраў, якія зарабілі свой капітал на крыптавалюце, — «знакавы момант для спрэчнага актыву», заўважае Telegraph. Свае біткойны Уінклвасы набылі на сродкі, атрыманыя ад стваральніка Facebook Марка Цукерберга, — у 2008 годзе ён заплаціў ім \$65 млн.

ПАДВОДНЫ МАСАЖ І АСАБІСТЫ ТЭРАПЕЎТ

ПУСКАЛІ Ў РЭАНИМАЦЫЮ. НЕ КЛАЛІ Ў БАЛЬНІЦУ

Усё залежыць ад канкрэтнага спецыяліста, да якога трапіш, упэўнена Наталля, бацькоў якой ужо няма ў жывых. Яна таксама прывозіла іх у свой час у горад на зіму і мае розны вопыт абыходжання.

— Майму бацьку ампутавалі абморожаныя пальцы на нагах і руках. Ён тры месяцы ляжаў у бальніцы. Там вельмі ўважліва да яго ставіліся, дапамагалі ва ўсім. Нават на нейкі час дадому адпусцілі. Сказалі, што так яму псіхалагічна будзе лягчэй, калі ад бальнічных сцен перадыхне, пабудзе з роднымі. Пасля зноў паклалі. Зрабілі спецыяльны разрез на кісці, каб ён мог лыжку з відэльцам трымаць, — успамінае Наталля. — А як мама ляжала, дык мяне нават у рэанімацыю пусквалі. У яе энтракаліт быў, дык медыкі з хуткай дапамогі прыехалі і казалі ўсё: «Асцярожненька, не спяшайцеся». Пад рукі яе вялі, дапамагалі.

Акрамя станоўчых момантаў, памятае мінчанка, як прыходзілася змагацца за права атрымаць меддапамогу:

— Аднойчы ў бацькі моцна разбалеўся живот. Выклікалі «хуткую», брат павёз яго ў бальніцу. А там укол зрабілі і кажуць: вязіце, маўляў, дахаты. Я давай дзяжурнаму ўрачу абурацца: што адбываецца, чаму не абследавалі, не ўзялі аналізы. «Ён вернецца дахаты, зноў забаліць, і мне што, зноў выклікаць хуткую дапамогу?» — пыталася. — «Ваша права», — кажа ён. Толькі калі я напрасіла яго прадставіцца, каб магла спасылацца, хто адмаўляе ў шпіталізацыі пры вострым болі, бацьку павялі на аналізы. Свякроў вось

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Фота Анастасіі КІШЧУКА

пакутуе ад высокага ціску. Забіраць яе ў бальніцу, саб'юць яго і дахаты адпраўляюць. А высветліць прычыну, чаму месяц той ціск скача раптоўна ажно да 200, а з раніцы бывае паніжаецца да 60-ці, ніхто не бярэцца.

ПРЫМАЦАВАЎСЯ — АТРЫМАЎ

— Прыезджыя старыя становяцца паўнапраўнымі жыхарамі любога мікрараёна горада і карыстаюцца ўсімі медыцынскімі паслугамі, — упэўнена **Наталля МЫСЛІУЧЫК, галоўны ўрач 36-й гарадской паліклінікі**. — Яны заказваюць талончыкі да ўрачоў, могуць выклікаць тэрапеўта дадому, лячыцца ў аддзяленні дзённага знаходжання. Калі патрэбна спецыялізаваная дапамога, даём накіраванні ў бальніцу.

Прымацавацца да паліклінікі па месцы жыхарства сваякоў старым людзям проста. Дастаткова напісаць заяву, дзе ўказаць, з якой па якую даты чалавек хоча тут абслугоўвацца. Як правіла, гэта робяць адразу на

год. Адмовіць у прымацаванні ці зняць з уліку старога вяскоўца могуць, калі ўрачы не знаходзяць яго па ўказаным адрасе.

Заява разглядаецца за адзін дзень. За наступныя тры ва ўстанову, дзе чалавек абслугоўваўся папярэдне, дасылаюць паведамленне, што ён часова прымацаваны да іншай паліклінікі. У адказ прыходзіць выписка з медыцынскіх дакументаў.

— Мы павінны мець уяўленне пра стан здароўя пажылога пацыента. Здараецца, прыязджаюць і інваліды, і людзі з рознымі захворваннямі, якім неабходна выпісваць ільготныя медыкаменты. Часта мы нават карэктуюем прыём прызначаных ім раней прэпаратаў, — расказвае галоўны ўрач. — Што ні кажу, у горадзе больш магчымасцяў трапіць да профільных спецыялістаў, якія дапамогуць удакладніць дыягназ. Гэта зручна і пры афармленні групы інваліднасці. Бадай што ўсе патрэбныя ўрачы ў адной паліклініцы, не трэба бегаць па розных установах. У паліклініцы праводзім патрэбнае абследаванне і накіроўваем пацыента на агляд у МРЭК (медыка-рэабілітацыйную экспертную камісію).

На кожнага новага пацыента заводзяць медыцынскую картку. Калі ён збіраецца вярнуцца дахаты на вёску, чалавеку робяць выписку, дзе ўказваюць усе пройдзеныя ім даследаванні, флюараграфію, аналізы і іншае. Калі за тыдзень да канца тэрміну прымацавання пацыент не піша заяву паўторна, яго аўтаматычна здымаюць з уліку.

БЯСПЛАТНА І ЗА ГРОШЫ

Усе паслугі для старых бясплатныя. Аднак, як і любы пацыент, яны могуць паскорана атрымаць медыцынскую дапамогу за грошы. Тое, што не ўваходзіць у «клінічны пратакол лячэння па захворванні», таксама аплачваецца, напрыклад, падводны душ-масаж.

— У нас жанчына неяк аформіла абайм сваім бацькам паслугу «асабісты ўрач-тэрапеўт». У ёй дакладна прадугледжана, колькі разоў за год старых павінны аглядзець розныя спецыялісты (тэрапеўт, афтальмолаг, кардыёлаг...), якія трэба зрабіць даследаванні, — тлумачыць Наталля Мысліўчык. — Загадчыку тэрапеўтычнага аддзялення асабіста тэлефануюць на мабільны і дагаворваюцца аб даце і часе правядзення пэўных працэдур. І ніякіх вам чэргаў і кантактаў з іншымі пацыентамі.

Набор працэдур, якія можна ўключыць у паслугу асабістага тэрапеўта, папярэдне выбіраецца з пераліку тых, што аказваюцца ў паліклініцы. Акрамя звычайных, можна заказаць сучаснае манітарыраванне электракардыяграмы, артэрыяльнага ціску, ультрагукавое даследаванне сасудаў, праверку шчытападобнай залозы і іншае.

Пасля выкліку хуткай дапамогі тэрапеўт абавязкова наведваецца да хворага на наступны дзень. Ён удакладніць, што здарылася, разбіраецца, чаму не спрацавала прызначанае лячэнне. Магчыма, скарэктуюць яго, падкажа, як самастойна купіраваць высокі ціск, калі выклік «хуткай» быў праз гэта, дадала галоўны ўрач.

Калі старым раптоўна спатрэбіўся догляд праз цяжкае захворванне, іх дарослым дзецям могуць выпісаць нават бюлетэнь па доглядзе непрацаздольнага члена сям'і. Гэта датычыцца, напрыклад, выпадкаў інсульту. Праўда, тэрмін такога бальнічнага абмежаваны максімум адным тыднем, а дакумент выдаецца толькі праз урачэбна-кваліфікацыйную камісію.

Усе мы ў свой час станем старымі. І хочацца верыць, што ў тую пару мы не застанемся без спагады дзяцей і ўрачоў і праславыты «чалавечы фактар» нас не закрэпа.

Ірына СІДАРОК. *sidarok@vziazda.by*

Трамвайная «рулетка»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Упершыню трамвай там прагрукваўся яшчэ ў 1957 годзе. У Мінску тады гэты від грамадскага транспарту быў на піку росквіту, а вось легкавых аўтамабіляў было вельмі мала. Таму тагачасныя архітэктары доўга не думалі і праклалі нітку трамвайных пуцэй акурат пасярэдзіне дарогі. Пры гэтым для паяціпавярховікаў і карпусоў завода вылічальнай тэхнікі пакінулі вузкаватую тратуары.

Апошнія дзесяцігоддзі колькасць аўтамабіляў у краіне няспынна павялічвалася. Разам з імі больш стала і ДТЗ на трамвайных рэйках. І сотні пасажыраў, аплаціўшы праезд, вымушаны дабірацца да найбліжэйшых пунктаў перасадкі або працы ці вучобы пешкі. Час простаю можа складаць як 15 хвілін, так і амаль гадзіну. І калі б гэта было эпізодычна — паклаўшы руку на сэрца, у руху любога транспарту таксама бываюць збоі, у тым ліку і працяглыя. Але і летась, і сёлета трамвай стаялі на вуліцы Коласа больш за сто разоў — згодна з хронікай збоў работ грамадскага транспарту на сайце «Мінсктранса».

Праблема, як бачым, даволі вострая. Яшчэ больш яна абвастрылася з-за зносу ў 2013-м прамежкавага кальца, якое размяшчалася прыкладна пасярэдзіне веткі. Аўтар гэтых радкоў неаднаразова бачыў, як «кавалькада» з 2—3 дзясяткаў вагонаў каталася дадатковыя два кіламетры да кальца ў Зялёным Лузе і столькі ж назад. Хоць раней частка трамваяў разварочвалася на тым самым кальцы. А па часе гэта прыбаўляе, згодна з раскладам, каля 15—17 хвілін. Ды і пасля гэтай «кавалькада», зразумела, за пару хвілін не рассмокацца.

...На стале ў **начальніка аддзела арганізацыі пасажырскіх перавозак дзяржаўнай установы «Сталіны транспарт і сувязь» (СТІС) Аляксандра КАПЦЮХА** ляжыць

папка, якая па таўшчыні нагадвае дыпломную работу. Гэта — аналіз таго, як працуе трамвайная сістэма ў Мінску, і адначасова — рэкамендацыі па тым, як палепшыць яе характарыстыкі. Значная частка дакумента, які быў падрыхтаваны па замове СТІС Беларускаму саюзнаму транспартнікаў, прысвечана праблеме трамвая на вуліцах Коласа і Чырвонай.

— Любыя прапановы па паляпшэнні работы трамваяў аб'ектыўныя і пацягнуць за сабой у выпадку ўхвалення сур'ёзныя змены ў арганізацыі руху, а таксама шмат у чым і будаўнічыя работы, — кажа Аляксандр Капцюх. — Яны датычацца інфраструктуры трамвайнай сістэмы. Мы разумеем, што сёння праблемы ў руху трамваяў звязаны з ДТЗ, якія здзяйсняюць на пуцях аўтамабілі. Таксама па ПДР рух па трамвайным палатне дазволены, калі кіроўцы паварочваюць налева. І не будзем забываць, што пасля рэканструкцыі 2013 года паміж рэйкамі былі пакладзены бетонныя пліты, якія спакушаюць кіроўцаў выкарыстоўваць для руху і гэтую паласу.

— **Ці можна зрабіць на вуліцы Коласа адасобленую паласу для трамвая?**

— Мы прапаноўвалі разгледзець адасабленне трамвайных рэек не жорсткім бар'ерам, а іншымі сродкамі, якія дазволілі б праезджаць па рэйках аўтамабілям экстраных службаў. Скажам, павышэнне бартавага каменя, усталёўка паўсфер... На асобных перагонах прапаноўвалася паставіць паміж пуцэй плот, які б раздзяляў сустрэчныя плыні. Але для гэтага спатрэбіцца ўнесці карэктывы ў нарматыўныя дакументы па будаўніцтве. Ды і месцамі такі плот паставіць тэхнічна немагчыма.

— **А ці магчыма стварыць сумешчаную аўтобуса-трамвайную паласу, як тое ёсць у Рызе? Калі нават трамвай і стануць, то аўтобус людзей вывезе.**

— У любым выпадку, усе гэтыя рэкамендацыі павінны быць спярша ўзгоднены з ДАІ. Такая задума сапраўды гучала. У якасці эксперыменту хацелі прапанаваць невялічкую дыстанцыю па праспекце Машэрава, дзе трамвайныя прыпынкі створаны ў выглядзе астраўкоў і ўжо існуе аўтобусны маршрут. Але пасля высветлілася, што шырыня трамвайных пуцэй не дазваляе разсысціся двум сустрэчным аўтобусам. Так і давалося адмовіцца ад гэтай ідэі.

— **Можа, варта вярнуць разваротнае кальцо «Валгаградская», якое было дэмантавана чатыры гады таму...**

— Так, такая прапанова таксама прагучала. І нават больш за тое, складальнікі плана прапанавалі стварыць яшчэ адно разваротнае кальцо — непасрэдна каля станцыі метро «Плошча Якуба Коласа» на месцы існуючай паркоўкі. Ідэя цудоўная, бо тады можна стварыць чыста лакальны маршрут па ўсёй даўжыні вуліцы Коласа, які даставіць да метро. І таксама «выключыцца» некалькі даволі праблемных участкаў.

— **Што да прыпынкаў — яшчэ ёсць месцы, дзе трамвай высаджвае людзей прама пасярод дарогі. А кіроўца аўтатранспарту можа і не затармазіць. Я так сам ледзь не трапіў пад колы пару разоў...**

— Такіх прыпынкаў пяць. У інвестыцыйную праграму Мінска на 2018 год мы ўнеслі прапанову распрацоўкі праектна-каштарыснай дакументацыі па іх абсталяванні рэфужамі — пасадачнымі астраўкамі. Спадзяёмся, што яе прымуць. Бо задаліся выпадкі, калі кіроўцы збівалі пасажыраў трамвая. Абысціся без рэфужаў можна было 2—3 дзесяцігоддзі назад, калі аўтаплынь была меншая ў дзясяткі разоў. Ды і на прапускной здольнасці вуліцы іх адсутнасць таксама адбываецца далёка не лепшым чынам: дзве паласы стаяць і чакаюць, пакуль скончыцца пасадка-высадка...

НАЗАД У МІНУЛАЕ

Прыкладна ў канцы 1970-х гадоў у Мінску пачалі з'яўляцца трамвай, счэпленыя па два. Такі міні-цягнічок называўся сістэмай многіх адзінак. І гэта быў апраўданы крок, бо такім чынам правазная здольнасць трамвая рэзка вырасла. Нездарма ж цягнікі ў метро і на чыгунцы счэплены па вялікай колькасці вагонаў. Але старыя рыжскія, а пасля і чэшскія трамвай, якія маглі працаваць у такім рэжыме, састарэлі і былі паступова спісаны. Апошняя такая пара выйшла з вярот трамвайнага парка на лінію каля дзесяці гадоў таму. Чаму так адбылося? Абсалютную большасць рухомага саставу зараз складаюць мадэлі АКСМ-60102 айчынай вытворчасці, якія сістэму многіх адзінак не падтрымліваюць. І на гэта ў справядзачы Беларускага саюза транспартнікаў таксама звернута ўвага.

— **Калі ж мяркуецца ўвасобіць гэтыя прапановы ў жыццё?**

— Мы ўжо разаслалі ў «Мінсктранс» і ДАІ адпаведны план мерапрыемстваў на 2018 і 2019 гады. Акрамя працэдур узгаднення, трэба яшчэ знайсці і сродкі — давадзненне трамвайнай інфраструктуры, як кажуць, «да розуму», запатрабуе істотных грашовых ўліванняў. Разам з тым гэты план мы меркавалі вынесці на пасяджэнне камісіі па паляпшэнні якасці трамвайнага руху пры Мінгарвыканкаме. Спадзяёмся, што яно адбудзецца ў снежні.

— **Але ці не пагоршыць умовы для легкавага транспарту адасабленне трамвайнай лініі?**

— Калі з-за ДТЗ аказаўся паралізаваны рух грамадскага транспарту, то экіпаж на месца падзей высылаецца неадкладна, — кажа **старшы інжынер па арганізацыі дарожнага руху аддзела ДАІ Савецкага РУУС Дзяніс ЛІВАНОВІЧ**. — Іншая справа, што кіроўцы могуць некаторы час высвятляць паміж сабой адносіны, і толькі пазней патэлефанаваць па нумары 102. А за імі ўжо збіраецца чарада трамваяў...

Самы балючы пункт — гэта перакрывацтва вуліцы Коласа і Хмяльніцкага. Напрыклад, толькі ў 2014 годзе там адбылося шэсць ДТЗ з удзелам трамваяў. А яшчэ дадайце сюды сітуацыі, калі на рэйках сутыкаецца адзін з адным пачочны транспарт.

— Ці вось узяць, напрыклад, перагон Бялінскага—Калініна, — працягвае Дзяніс Лівановіч. — Ён дасягае ў даўжыню амаль 600 метраў. З аднаго боку — глухі плот вайсковай часці, а вось з другога — шматлікія заезды ў двары. Выносіліся прапановы забараніць там рух аўтатранспарту цераз пуці, каб машыны, якія выязджаюць з двароў, маглі паварочваць толькі направа. Розныя былі прапановы — і плот паставіць паміж сустрэчнымі напрамкамі, і нават адасобіць пуці. Але калі камусьці з кіроўцаў трэба будзе налева, то ён выканае паворот на найбліжэйшым скрываганні. Тым самым павялічыцца нагузка на яго. Разам з тым кіроўца і па ПДР павінен саступіць дарогу трамваю. А сустрэчная плынь можа не прапусціць. І вось так пачынаюцца маневры: заехаў на рэйкі — з'ехаў з іх — вярнуўся назад. У рэшце рэшт гэта можа скончыцца ДТЗ. Я сам аднойчы бачыў нешта падобнае на гэтай вуліцы, толькі на іншым скрываганні.

Што ж, алгарытм выхаду з непрыемнай сітуацыі, якая склалася з маральна састарэлай трамвайнай інфраструктурай, ужо складзены. Засталося дачакацца яго як мага хутчэйшага ўвасоблення. Гуляць у рулетку «даедзе або не даедзе», шчыра кажучы, вельмі надакучыла...

Валяр'ян ШКЛЕННИК. *schklennik@vziazda.by*

ПАЙШОЎ ПРЫЗЫЎНІКОМ, ПРЫЙДЗЕ АБАРОНЦАМ

Як карэспандэнт «Звязды» рыхтаваўся да службы ў войску

Чарговая порцыя прызыўнікоў гэтай восенню ўжо змяніла паўсядзённае адзенне на вайсковую форму. Вучыцца абараняць Радзіму пайшоў і наш фотакарэспандэнт. Пра армейскую службу Сяргей Нікановіч ведае не па чутках — за некалькі гадоў працы ў рэдакцыі са сваім фотаапаратам ён аб'ездзіў многія воінскія часці. У яго аб'ектыве адлюстроўваліся ключавыя падзеі, якія ў апошні час адбываліся ва Узброеных Сілах: вучэнні, пастаўка ў беларускую армію новых узораў тэхнікі і ўзбраення, ваенныя парады... На фотаздымках Сяргея — прадстаўнікі самых розных вайсковых прафесій. Не раз сваімі фотарэпартажамі ён праводзіў чарговых навабранцаў у армію. Здаецца, ужо неаднойчы «прымаў» з імі прысягу...

Цяпер Сяргей — па іншы бок аб'ектыва. І нам, яго «звяздоўскім» калегам, стала цікава, як ён адчувае сябе ў новай ролі.

ПРА САМАСТОЙНАСЦЬ І ЎЗБЕКСКИ ПЛОЎ

Панядзелак. Змяркаецца. Толькі пасля працы дамоў не спяшаемся. На сённяшні вечар — іншыя планы. Сяргей чакае нас у мінскай кватэры, дзе жыве з бацькамі і малодшай сястрой. Ён ужо здаў свае апошнія фотаздымкі рэдактару аддзела, таму з чыстым сумленнем рыхтуецца да вайска.

Нас сустракаюць бацькі Сяргея. Дома і сястра Насця. Ала Яўгенаўна адразу запрашае за стол, мы сціпла адмаўляемся. Праўда, ненадоўга — перад гасціннасцю гаспадыні цяжка ўстаяць, а мы, між іншым, яшчэ не вячэралі.

Відаць, што мама хвалюецца. Не з-за гасцей, вядома: і не такіх сустракалі! Праз некалькі дзён на аднаго члена сям'і часова стане менш.

— Якім бы самастойным ні быў Сяргей, усё роўна ж перажываеш, — прызнаецца Ала Яўгенаўна. — Гэта сын, і маме яго асаб-

«Мы толькі пазнаёміліся, як Валодзя ў армію пайшоў, — успамінае Ала Нікановіч. — Пісьмы часам ішлі па два-тры тыдні. Чакаеш, а цэлы месяц вестачкі няма — пачынаеш перажываць. Потым у паштовай скрыні адразу чатыры канверты знаходзіш». Як прызнаецца мама Сяргея, з хлопцамі, якія не служылі ў войску, у той час дзяўчаты нават сябраваць не хацелі, што ўжо казаць пра тое, каб замуж выйсці.

КАЛІ НЕ ДА КНІГ

А тым часам Сяргей збірае неабходныя ў войску рэчы. У запlechнік, у якім яшчэ нядаўна ляжаў фотаапарат, ён складае ніткі, мыльніцу, мыла, зубную шчотку ў футляры, зубную пасту, станкі для галення, кнопачны мабільны тэлефон, якім дазваляць карыстацца ў вызначаны для гэтага час, раскошку, крэм для абутку...

— Малую баначку бярэш, — кажа бацька. — Мы ў свой час крэмам запасаліся: салдацкія боты павінны былі блішчаць і днём і ноччу. А вось раскошку (смяецца) можна і не браць: усё роўна паголяць.

Для Сяргея, дарэчы, гэта асобная тэма. Ён жа некалькі гадоў

Маладыя байцы чакаюць апошняю перад адпраўкай медкамісію.

дазволілі карыстацца, але хоць адно пісьмо каб нам напісаў! Такая традыцыя».

МЕСЯЦЫ БЕЗ ФОТААПАРАТА

Служыць Сяргей Нікановіч будзе ў рэзерве, у 2-й інжынернай брыгадзе. Гэта недалёка ад Мінска, у пасёлку Сосны. Асвоіць інжынерную справу захацеў сам. Ваенная сувязь і пяхота, куды па сваіх якасцях і здароўі таксама падыходзіў, зацікавілі менш.

— Нягледзячы на тое, што я гуманітарый, увесь час думаю, што нядрэнна было б атрымаць і тэхнічную адукацыю, — гаворыць Сяргей. — Магчыма, у жыцці яна мне

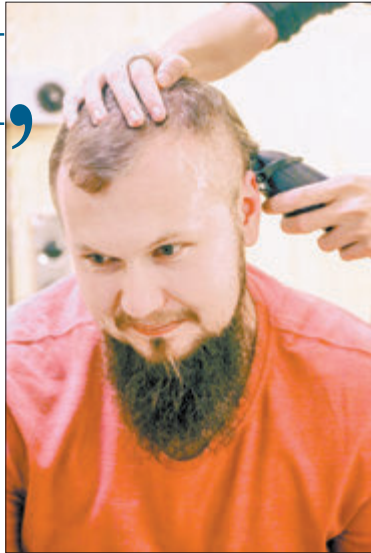
мала спатрэбіцца, але мужчыну гэта карысна хоць бы для агульнага развіцця.

Вядома, яму пакуль цяжка ўявіць свае дні без фотаапарата. Ды і як не націснуць адпаведную кнопачку, калі раптам, як кажуць прафесіяналы, бачыш кадр. «Калі ты прыязджаеш у войска як фотакарэспандэнт, людзей гэта скоўвае, яны нават асцерагаюцца цябе, — лічыць прызыўнік. — Іншая рэч, калі ты з'яўляешся часткай калектыву».

Сяргей спадзяецца, што ў арміі крыху скіне вагу. Усё ж такі дома харчуецца так, як страўнік падкажа, а гэта значыць, што халадзільнік можа адкрывацца нават ноччу. Армія, па словах хлопца, прывучыць яго да рэжыму. І гэта датычыцца не толькі харчавання. Ненарміраваны журналісцкі дзень, рэгулярныя камандзіроўкі часам вымушаюць вельмі рана ўставаць, а класіфікацыя далёка пасля поўначы.

— Вядома, буду сумаваць без свойскай ежы: мама любіць пабалаваць смаченькім, — прызнаецца наш калега. — Але я не пераборлівы, прывычаюся да любога харчавання.

Безумоўна, як і любому хлопцу, яму хутчэй хочацца авалодаць стралковай зброяй. Пэўны вопыт, дарэчы, ёсць. І размова ідзе нават не пра школьныя ўрокі дапрызыўнай падрыхтоўкі. Сяргей жартуе, што за гады працы ў «Звяздзе», у прыватнасці падчас камандзіровак па вайсковых часцях, ён пастрэляў больш, чым любы салдат тэрміновай службы. Сама бачыла: трапляў у цэль не толькі з пісталета Макарава і аўтамата Калашнікава — па сілах фотакару і гранатамёт!

Стрыжка і галенне барады: «рытуал» дапамаглі правесці сябры.

Сярод абавязковага агляду — стоматалаг...

ДА СЛУЖБЫ ГАТОВЫ!

Чацвер. Раніца каля ваенкамата Маскоўскага раёна. Бацькі даюць Сяргею апошнія парады, перапытваюць, ці ўсё ўзяў з сабой. Акрамя ўсяго неабходнага, у запlechніку — бутэрброды: у войску хлопцы сёння толькі павячэраюць.

— У нас вельмі моцны і сур'ёзны сын, — у адзін голас кажуць Нікановічы. — Нават калі ён хвалюецца, то не паказвае гэтага. Трымаецца, як сапраўдны медальёна. А армія зробіць з яго яшчэ і абаронцу — ва ўсіх сэнсах гэтага слова.

У Мінскім гарадскім ваенным камісарыяце, куды разам з нашым калегам прывезлі прызыўнікоў з іншых ваенкаматаў сталіцы, шматлюдна. Пакуль хлопцы праходзяць кантрольны медагляд, за сваімі навабранцамі пад'язджаюць прадстаўнікі вайсковых часцей, дзе тыя будуць праходзіць службу.

Сяргееву прыгоднаць да службы па здароўі ўрачы прызналі ўжо даўно, але раптам прызыўнік сябе дрэнна адчувае альбо ў апошнія дні перад адпраўкай нешта здарылася — лепш падстрахавацца. Лор, акуліст, псіхатэрапеўт, неўролаг, хірург, стоматалаг, дэрматолаг, тэрапеўт — адну за адной Сяргей адчыняе дзверы з адпаведнымі шыльдамі. Нарэшце, вердыкт — можа служыць!

Пакуль чакае ад'езду ў 2-ю інжынерную брыгаду, ёсць час пагутарыць. Спаў ён сёння ад сілы тры гадзіны. Прызнаецца, што амаль як перад камандзіроўкай: ведае, што ў аўтобусе адаспіцца. Сяргей ужо паспеў пазнаёміцца з некаторымі хлопцамі. «Калі ехалі сюды, нехта сказаў, што сёння яшчэ арганізацыйныя моманты, але ўжо заўтра ў шэсць гадзін раніцы мы ўстанем і будзем маршраваць, — кажа ён. — Напэўна, пасля гэтых слоў усе ўсвядомілі, што заўтра пачнецца новае жыццё. Вельмі цікава, ужо нават азарт з'явіўся: хутчэй хачу даведацца пра армію знутры».

Відаць, што Сяргей будзе сумаваць па рабоце. Яму вельмі хочацца падысці да нас, узяць у рукі фотаапарат, але сёння ён — па-іншы бок аб'ектыва. «Пазіраваць і адказваць на пытанні так дзіўна! — прызнаецца прызыўнік. — Таксама быццам да гэтага датычны, але я ўжо не з вамі...»

Сяргей здаў сваё пасведчанне прызыўнікам. Ужо сёння ён атрымае ваенны білет. «Ніяк не дачакаюся гэтага моманту: ужо набыў для яго прыгожую вокладку», — кажа на развітанне. Хутка ўбачымся на прысязе! А пакуль — добрай службы, вайсковец!

Вераніка КАНЮТА.

kanyuta@vziasda.by

Больш фота глядзіце на сайце vziasda.by

Прызыўнік збірае сумку.

ліва будзе не хапаць. Вечарам прыходзім з работы, збіраемся за вячэрай і расказваем, як для каго склаўся дзень. Ды што тут хаваць: і матэрыяльна ён нам дапамагае.

«Нічога, няхай паслужыць, хоць пасталее, — да размовы далучаецца бацька. — Ужо навучыцца і гузік прышыць, і адзенне памыць. Мужчынскі калектыў загартоўвае, армія надае самастойнасці».

Уладзімір Аляксандравіч ведае гэта не па чутках. Яго служба праходзіла на таджыкска-афганскай мяжы, акурат пасля вываду савецкіх войскаў з Афганістана. Па словах пагранічніка, вайна хоць і скончылася, але цішэй там не стала: увес час былі як на парахавой бочцы.

— Затое бацька навучыўся ў войску гатаваць узбекскі плоў, які вельмі любіць уся наша сям'я, — прызнаецца Сяргей. — Як ні спрабуй паўтарыць рэцэпт, ніколі так, як у яго, не атрымаецца.

адрошчваў бараду. «Нічога, затое будзе новы імідж», — на поўным сур'ёзе кажа наш прызыўнік. А вось чаго ў войску яму будзе сапраўднаму не хапаць, дык гэта кніг. Іх браць з сабой непажадана — бібліятэкі воінскіх частак прапаноўваюць чытво на любы густ.

— Ды і ці будзе ў яго на гэта час, — сумняецца маці. — Калі я першы раз збіралася ў радзільны дом (дарэчы, Сяргея чакала), думала, што буду рабіць з таго моманту, калі дзіця народзіцца, і ўзяла з сабой кнігу Драйзера. Акушэрка, убачыўшы мае рэчы, моцна здзівілася. У палаце смяяліся нават тыя, каму было не да гэтага. Праз 15 хвілін я зразумела, што ў такіх моманты сапраўды не да кніг. Супадзенне альбо не, але іх Сяргей цяпер з рук не выпускае.

«А вось канверты, сыноч, лепш узяць, — раіць бацька. — Гэта добра, што мабільнымі тэлефонамі

У сямейным архіве захоўваюцца фотаздымкі, зробленыя падчас службы ў войску бацькі і дзеда.

За святочным сталом. Тут — самыя любімыя стравы будучага вайскоўца.

Павел БАРКОЎСКІ:

«ГЭТА ВЯЛІКІ МІФ, ШТО БЕЛАРУСЫ — ТАЛЕРАНТНЫЯ»

■ На думку філосафа

На адным з кангрэсаў, прысвечаных надзённым пытанням беларускай рэчаіснасці, давялося пачуць выступленне пра паліткарэктнасць і ўпершыню задумца, што гэта пытанне, хоць яго і можна лічыць часткай выключна заходняга дыскурсу, можа датычыцца нашай краіны таксама. Мы паслухалі і прыйшлі да высновы, што і сапраўды паліткарэктнасць, а дакладней, яе недахоп, а то і ўвогуле адсутнасць, — у тым ліку наша праблема. Аб гэтым ужо больш падрабязна пагаварылі з тым самым выступаючам — філосафам, выкладчыкам БДУ і каардынатарам «Беларускай філасофскай прасторы» Паўлам БАРКОЎСКІМ.

— Павел, мне здаецца, дагэтуль паліткарэктнасць, што ўжо доўгі час знаходзіцца на хвалі абмеркавання, — у большай ступені «заходняя штучка». Наколькі гэтая хваля дасягнула Беларусі і ці з'яўляецца праблема паліткарэктнасці праблемай беларускага грамадства?

— Паліткарэктнасць, якая сапраўды ў нашым усведамленні больш звязаная з Захам, нам часта падаецца як кшталь новай цэнзуры ці дваядумства, калі чалавек разважае адным чынам, а мусіць выказвацца нейкім іншым. Гэта нагадвае савецкія часы, калі практыка грамадскага дваядумства існавала паўсюдна, таму пра паліткарэктнасць мы збольшага разважаем як пра заходні трэнд і лічым, прынамсі, на ўзроўні палітыкаў і грамадскіх дзеячаў, што для нас гэта не з'яўляецца праблемай. У нас мала грамадскіх арганізацый, якія б ставілі сабе за мэту выступіць за больш паліткарэктны дыскурс у публічнай прасторы. У заходніх краінах гэта стала элементам агульнай палітычнай праграмы, то-бок прасоўваецца на ўзроўні пануючых уладных груп. Хаця там цяпер існуе крыху іншы перакос: тое, што называюць феноменам Трампа, паказвае на тое, што мятнік скіраваўся ў іншы бок. Дональд Трамп пазіцыянуе сябе як чалавек, што нібыта гаворыць людзям праўду, якую іншыя палітыкі ад народа хаваюць. Там паліткарэктнасць — дзяржаўная ідэя, у людзей узнікае адчуванне, што ім яе спрабуюць навязваць, хаця пачыналася яна калісьці як грамадскі актывізм і пэўная інтэлектуальная тэорыя.

— Мы толькі думаем, што гэта праблема для нас неактуальная?

— На маю думку, наша грамадства мае праблемы з паліткарэктнасцю: беларусам уласціва публічна прамаўляць нешта ў ветліва-нейтральным тоне, а дома ці самому сабе дазваляць куды больш негатыўна афарбаваныя выказванні. Апошняе хутчэй і будзе выказваннем сапраўднай пазіцыі.

— У нашым грамадстве няма выразнай, нават у СМІ, дыскусіі пра паліткарэктнасць. На чым вы будзеце сваю, так бы мовіць, канцэпцыю пра тое, што ў нас з гэтым праблема?

— У нашым грамадстве ўсталяваўся своеасаблівы тып камунікацыі: ён транслюецца зверху ўніз і з'яўляецца данінай савецкай манеры, разлічанай на аўтарытарна-дырэктыўны стыль, калі начальнік у размове з падначаленым дазваляе сабе непаліткарэктныя выказванні, бо ён нібыта галоўны, лепш ведае і таму для яго дапушчальная крытыка, нават вельмі рэзкая. Праз гэта транслюецца рыторыка не талерантнай, а нібыта шчырай камунікацыі: бацькі крытычныя да дзяцей, дактары — да сваіх пацыентаў і гэтак далей. І калі сёння мы сутыкаемся з адносна новымі для беларусаў з'явамі, стаўленне да іх вельмі часта выразна негатыўнае, таму што апроч традыцыйных катэгорый, праз якія мы думаем пра свет, у нас няма магчымасцяў па-іншаму нешта ўсвядоміць. Напрыклад, вегетарыянства многія разглядаюць ледзь не як псіхічнае захворванне.

— У такім выпадку, што мы маем на ўвазе пад паліткарэктнасцю? Яна застаецца на ўзроўні вонкавых зносін альбо ўключае ў сябе таксама талерантнасць ва ўсведамленні?

— Гэта комплексная практыка, і датычыцца яна не толькі гаворкі. Бо якая ідэалогія стаіць за паліткарэктнасцю на Захадзе? Тое, як чалавек думае, праяўляецца ў мове. Адпаведна, калі чалавек пагардліва выказваецца ў бок некага, ён не можа па-іншаму да яго адносіцца ў рэальнасці. Калі мы хочам нешта змяніць, змяняць трэба таксама на ўзроўні мазгоў, а значыць, трэба хаця б на бачнай частцы стасункаў прапаноўваць адпаведныя моўныя падыходы да рэчаіснасці, якія б не мелі негатыўнай і абразлівай афарбаванасці. І праз змяненні ў мове змяняць рэальнасць.

— Сам працэс падбірання больш ветлівага слова ў адносінах да тых жа людзей з абмежаванымі магчымасцямі — гэта ўжо акцэнтаванне ўвагі на адрознасці гэтага чалавека. А калі ты акцэнтуюш увагу на адрознасці, ты ўжо быццам прымаеш чалавека не за роўнага сабе.

— Адрознасці можна ўспрымаць па-рознаму. Мы з вамі таксама адрозныя, але гэта не замінае нам камунікаваць, а часам нават дапамагае. Калі вы размаўляеце з іншым чалавекам і ягоны стан не з'яўляецца нагодай, каб падкрэсліць яго як факт няроўнасці — я нешта магу, а ты не можаш, — тады падбор адпаведнага слова будзе проста спосабам больш далікатнай камунікацыі. Тым больш вы будзеце да свайго суразмоўцы звяртацца па імені, а не як да «чалавека з абмежаванымі магчымасцямі».

— Вы можаце прыгадаць шаблоны лексічных адзінак, з якімі ў нас ёсць праблемы?

— Канфлікт ва Украіне нарадзіў словы кштальту «ватнік» і «вышыватнік». У бок дзяцей, як адзнаку патрыярхальнай культуры, можна пачуць мянушкі «сапляк» ці нешта накшталт гэтага. «Дурні, няўмехі і ёлупні» — гэта формы начальніцкай крытыкі. Нават знакамёты так званы дэкрэт пра дармаедаў, магчыма, выклікаў грамадскае абурэнне найбольш праз гэту неформальную назву. Людзі, якія страцілі або не могуць знайсці працу не па сваёй волі, не адчуваюць сябе дармаедамі, у сэнсе абібокаў ці тых, хто вісіць на шыі ў грамадства, таму лічаць гэта для сябе абразай. Магчыма, калі б гэты дэкрэт у грамадстве называлі ў іншай фармулёўцы, такога вялікага розгаласу ён бы не атрымаў.

— Выходзіць, калі ў нас няма яскравай дыскусіі вакол тэмы паліткарэктнасці, значыць, і з талерантнасцю ў нас не ўсё добра?

— Так, гэта вялікі міф, што беларусы — талерантныя. Пасля распаду Савецкага Саюза мы зрабілі яго ледзьве не нацыянальным брэндам, але наша талерантнасць збольшага базуецца на стэрэатыпе, што беларусы — лагодны і памяркоўны народ, які пасля доўгіх вякоў цяргімасці гатовы прымаць любыя формы жыцця. Насамрэч у беларусаў пану-

юць кансерватыўна-традыцыйныя ўяўленні, якія перашкаджаюць прымаць адрозныя нейнармаваныя формы мыслення ці паводзін. Гэта адчуваецца, калі мы абразліва адзываемся пра людзей, якія не адпавядаюць нашым стэрэатыпам. Іншая справа, што ў якасці грамадскай праблемы гэта пакуль не ўспрымаецца, бо праблема павінна быць сфармуляваная самім грамадствам ці, прынамсі, грамадскімі арганізацыямі. Паказальная сітуацыя з гей-парадамі, якія мелі месца ў Мінску ў мінулыя гады: цікава, што шмат хто з палітыкаў з супрацьлеглых лагераў аднолькава адмоўна паставіўся да гэтай ідэі і выказваў сваю пазіцыю публічна. Таму стаўленне да гэтай праблемы нельга патлумачыць чыста ідэалагічнымі прычынамі, прыкладам.

— Якія сацыяльныя колы больш за ўсіх «церпяць» у беларускім грамадстве?

— Сітуацыя ў Беларусі прыблізна адпавядае агульнай сусветнай: безумоўна, гэта людзі нетрадыцыйнай сексуальнай арыентацыі ці людзі з прыкметамі фізічнага калецтва альбо, як паліткарэктна зараз кажуць на Захадзе, людзі з абмежаванымі магчымасцямі. Гэта ў тым ліку і жанчыны, якія церпяць ад дамашняга гвалту і проста зневажальна-апыкунскіх мянушак, бо беларускае грамадства да сёння досыць патрыярхальнае. Напрыклад, калі нехта называе сваю жанчыну бабай, мы разумеем, што гэта ўжо не даніна традыцыі, а зневажальнае слова, якое паказвае, што па патрыярхальнай логіцы мы не заўсёды гатовыя не паблагліва ставіцца да сваіх партнёраў ці жонак, да іх разумовых здольнасцяў або сацыяльнага статусу.

— А што наконт стаўлення да замежнікаў альбо падзялення па рэлігійнай прыкмеце?

— Тут я магу абаярацца амаль што толькі на ўласны ўражанні, але што датычыць замежнікаў, сітуацыя шмат у чым нейнармаваная. З аднаго боку, праяўляюцца патрыярхальна-кансерватыўныя настроі беларусаў: замежнікі, што вонкава адрозніваюцца ад нас, выклікаюць павышаную цікавасць і насярожанасць. Для сучасных пакаленняў гэта, відаць, пачалося з «дзяцей алімпіяды» — часоў, калі жыхары афрыканскіх краін былі частымі гасцямі ў Савецкім Саюзе, і працягваецца да сёння ў форме прыхаванай ксенафобіі. Традыцыйна падзронае стаўленне да жыхароў азіяцкіх краін. Мне вядомы выпадак, калі людзі ледзь не пачалі прымаць нейкія захады, калі даведаліся, што ў іх доме арандаваў кватэру сірыец. Я не кажу, што гэта агульная сітуацыя, але дакладна мы не гатовыя наўпрост прымаць тых жа мігрантаў. Нават да ўкраінскіх перасяленцаў, хаця яны да нас найбольш блізкія, стаўленне досыць амбівалентнае на ўзроўні масавых стэрэатыпаў, маўляў, яны хітрыя, гультаеватыя, любяць падсідзець беларуса і так далей. З рэлігіяй у нас крыху прасцей, хаця мае калегі, якія займаюцца сацыялагічнымі даследаваннямі, сустракаюцца з тым, што існуюць часам не канфлікты, але досыць напружаныя адносіны паміж праваслаўнымі і каталікамі, праваслаўнымі і ўніятамі, праваслаўнымі і пратэстантамі. Праўда, на фоне іншых краін у нас у гэтым плане спакойна.

— Як прыклад непаліткарэктнасці можна ўзгадаць слова «жыд»... Як мы ставімся да яўрэяў?

— Гэтае слова апошнім часам стала прадметам грамадскай палемікі, прычым не з ксенафобскіх пазіцый, а з пазіцый літаратурнай нормы, бо частка беларускамоўнай публікі выкарыстоўвае слова «жыд» як традыцыйнае, якое не мае зневажальнага характару, а частка адчувае ўплыў рускай мовы, дзе гэтае слова стала адназначна дыфаматэўным эпітэтам. Натуральна, з пункту гледжання паліткарэктнасці, лепш у такім разе карыстацца такім азначэннем, якое не выклікае абурэння ў паасобных прадстаўнікоў гэтай нацыі, нягледзячы на ўсе магчымыя рэзоны.

— Мне прыйшло ў галаву, што ў нашым грамадстве ёсць унікальныя суб'екты, калі

можна так сказаць, паліткарэктнасці: рускамоўныя і беларускамоўныя.

— Гэта, напэўна, вельмі драматычна, што моўнае пытанне ў нас дагэтуль палітызавалася. Сёння можна сустрэць як з боку сваядом рускамоўнага абразлівага выказвання ў бок беларускамоўнага, так і наадварот. Канешне, гэта таксама не плюс нашай талерантнасці. Але паступова, мне здаецца, тэндэнцыя змяняецца, і колькасць людзей, якія, калі і не ўжываюць дзве мовы запар, то хаця б талерантна ставяцца да іншай, павялічваецца. На ўсіх узроўнях — ад чыноўнікаў да спецыялістаў розных прафесій, нават у прыватных стасунках. Радыкальнага непрыняцця, як на пачатку 1990-х, калі супрацьстаялі «былыя савецкія людзі» і «новыя беларускія нацыяналісты», больш няма, хаця сімвалічныя рэшткі былых «войнаў» яшчэ застаюцца і лакальныя «бойкі» пакуль, на жаль, вядуцца.

— У параўнанні з Еўропай, дзе на хвалі крызісу з бежанцамі людзі пачалі выступаць супраць перасяленцаў, мы, напэўна, выглядаем добра.

— Праз Беларусь таксама праходзяць міграцыйныя шляхі, і нядаўняй сітуацыя з чачэнцамі, што вымушаны былі доўгі час жыць на вакзале ў Брэсце, — толькі адна з вяршыняў айсберга. Да тых, каго беларусы, як і нашы суседзі з Усходу, называюць «чорнымі», стаўленне рознае. Калі справа датычыцца канкурэнцыі ў працы, натуральна, беларусы выказваюцца менш талерантна. А звычайна мясцовыя жыхары часта паўтараюць агульную рыторыку наконт пагрозы з боку людзей неславянскай знешнасці з іх небяспечнай рэлігіяй.

— Калі адсутнасць паліткарэктнасці лічыць праблемай, то праблему трэба вырашаць і пачынаць, напэўна, варты не з вонкавых стасункаў, не з лексікі, а са свядомасці.

— Насамрэч няма вонкавага ці ўнутранага, бо нашы свядомасць і мова цесна паяднаныя. Калі мы хочам нешта змяніць, трэба рабіць гэта на абодвух узроўнях. Калі на захадзе паліткарэктнасць свядома прасоўваецца праз усе грамадскія інстытуты, чалавек на ўсіх узроўнях камунікацыі прызвычайнаецца да неагрэсіўнага, а хаця б нейтральнага прамаўлення. Калі ён замест «калека» пачынае гаварыць «чалавек з абмежаванымі магчымасцямі», ён змяняе сваё стаўленне і на ўзроўні думак.

— Вы ж казалі, што для беларуса гэта нармальна: публічна выказвацца адным чынам, а дома — іншым.

— У беларуса ёсць культура ветлівасці, якая заклікае да нейтральнага тону ў камунікацыі і патрабуе, каб некаторыя словы, напрыклад «інвалід», вы не казалі ў твар. Затое за спінай маглі б сабе гэта лёгка дазволіць. А культура паліткарэктнасці не баіцца прамаўляць гэтыя рэчы публічна, але спрабуе даваць ім іншыя імёны, якія б не дазвалялі разгарэцца пагардліваму стаўленню да чалавека. Праз гэта яна вучыць людзей не баяцца гаварыць на далікатныя тэмы, асноўная ж праблема беларусаў у тым, што мы баімся бальчых пытанняў і далікатных тэм, мы іх замоўчваем. Усё ж, напрыклад, нетрадыцыйнай арыентацыі для нас нібыта не існуе. Ці існуе выключна як прыкраса паталогія, якую нельга дараваць іншаму чалавеку, і таму мы альбо маўчым, альбо абражаем.

— І наступствы гэтага...

— Па-першае, падвойная мараль, калі ты думаеш адно, а кажаш іншае. Па-другое, кожная праблема рана ці позна выходзіць вонкі, пытанне толькі, у якіх формах. Чым больш мы ў сабе кансервуем прыхаваныя праблемы, тым, магчыма, большым рэхам яны нам адгукнуцца ў будучыні. Гэта потым можа стаць прычынай куды большай грамадскай спрэчкі і больш значнага грамадскага супрацьстаяння, чым тое адбываецца ў заходніх краінах зараз.

Гутарыла Ірэна КАЦЯЛОВІЧ.

katsyalovich@zviazda.by

НЕБЯСПЕЧНЫ

Зімовы сезон — адзін з самых складаных перыядаў для аўтамабілістаў. Перапады тэмператур і ападкі пагаршаюць бачнасць і счапленне з дарогай, павышаюць рызыку аварыйных сітуацый. Каб вырашыць гэтыя праблемы, дарожныя і камунальныя службы апрацоўваюць дарогі і вуліцы спецыяльнымі рэагентамі. Але, дапамагаючы аўтамабілістам, хімічныя рэчывы могуць забрудзіць наваколле і прынесці шкоду раслінам.

Фота Аляксандра КІСЕЛЧУКА.

Лёд пад кантролем

Для зімняга ўтрымання аўтамабільных дарог агульнага карыстання (рэспубліканскіх і мясцовых у Беларусі) выкарыстоўваецца тэхнічная соль (хларысты натрый, NaCl) у чыстым выглядзе і яе сумесі з пяском у розных прапарцыях. Соль, якая прымяняецца на дарогах краіны, — галітавыя адходы

калійнай вытворчасці. Яна расплаўляе ледзяное ці тонкае снежнае покрыва на дарожным пакрыцці, а пясок дапамагае аўтамабілям разбурыць снежна-ледзяныя адкладанні.

Як расказаў **начальнік упраўлення бяспекі і ўтрымання аўтамабільных дарог Беларускага дарожнага навукова-даследчага інстытута «БелдарНДІ» Сяргей КАБАК**, у адрозненне ад краін Заходняй

Еўропы і Скандынавіі, клімат Беларусі зімой больш разнастайны. За зіму фіксуецца да 80—100 выпадкаў пераходу тэмпературы цераз 0 °С, што павышае колькасць галалёдных з'яў і выклікае неабходнасць выкарыстання супрацьгалалёдных матэрыялаў. Нормы іх расходу разлічваюцца ў залежнасці ад тэмпературы паветра, віду, таўшчыні і шчыльнасці снежна-ледзяных

адкладанняў. Так, напрыклад, да зімняга сезона 2017—2018 гадоў арганізацыі рэспубліканскай дарожнай гаспадаркі нарыхтавалі больш за 330 тысяч тон пясчана-сальнай сумесі, а таксама каля 100 тысяч тон чыстай солі.

Уздоўж рэспубліканскіх дарог размешчаны 185 дарожна-вымяральных станцый, якія даюць аператыўную інфармацыю пра ўмовы

■ Міжнароднае супрацоўніцтва

Экалогія —
інвестыцыі ў будучыню

У Мінску абмяркоўвалі супрацоўніцтва ў прыродаахоўнай сферы паміж Беларуссю і Расіяй

Часта абедзве краіны ідуць адным шляхам у вырашэнні экалагічных праблем — у гэтым пераканаліся ўдзельнікі **экспертна-медыйнага семінара «Актуальныя пытанні забеспячэння экалагічнай бяспекі ў Саюзнай дзяржаве. Супрацоўніцтва Беларусі і Расіі ў прыродаахоўнай сферы»**, які праходзіў у Мінску напрыканцы лістапада.

«Выбар тэмы семінара не выпадковы, — адзначыў **Андрэй БРЫГАДЗІН, саветнік прадстаўніцтва Пастаяннага камітэта Саюзнай дзяржавы ў Мінску**. — Экалагічная бяспека становіцца ўсё больш актуальнай тэмай Саюзнай дзяржавы і сусветнай супольнасці. Экалогія напрамую ўплывае на кожнага чалавека, на дэмаграфічную, харчовую, у канчатковым выніку на эканамічную бяспеку дзяржавы».

Беларусь з'яўляецца бокам каля 25 міжнародных дагавораў і канвенцый, якія датычацца экалагічнай бяспекі. Наша краіна актыўна супрацоўнічае ў гэтай сферы з міжнароднымі аргані-

зацыямі, Еўрасаюзам, атрымліваючы ад іх, у тым ліку, фінансавую дапамогу для рэалізацыі шэрагу праектаў.

«Экалогія — гэта не выдаткі, а інвестыцыі ў будучыню», — падкрэсліла **першы намеснік міністра прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Беларусі Ія МАЛКІНА** і нагадала пра Дзяржаўную праграму «Ахова навакольнага асяроддзя і ўстойлівае выкарыстанне прыродных рэсурсаў» на 2016—2020 гады і Нацыянальны план дзеянняў па развіцці «зялёнай» эканомікі. Ія Малкіна адзначыла, што наладжана цеснае і эфектыўнае супрацоўніцтва паміж Белгідраметам і Расгідраметам, і выказала надзею, што расіяне адгукнуцца на нашу просьбу папрацаваць сумесна ў сферы абыходжання з адходамі.

Першы намеснік начальніка Белгідрамета Марыя Гермянчук расказала пра сумесную работу з расійскімі калегамі: абмен інфармацыяй аб гідраметэаралагічных параметрах ідзе ў рэжыме рэальнага часу. Падрыхтоўка якаснага прагнозу істотна залежыць ад абмену інфармацыяй паміж суседзямі. Генадзь Елісееў, намеснік дырэктара па навуцы Расгідрамета, нагадаў, што

яшчэ ў СССР беларускія калегі былі на перадавых пазіцыях.

Вострую праблему закрануў Філіп Гулуй, старшыня праўлення Рэспубліканскага саюза турыстычнай індустрыі. Ён адзначыў, што ў нашай краіне нядрэнна развіваецца экалагічны турызм. Сярод расіян папулярныя нашы агра-экасядзібы, нацпаркі. Па словах эксперта, раней да нас з суседняй краіны прыязджалі групы школьнікаў, каб убачыць, як растуць грыбы, ягады, то-бок ішла гаворка аб арганізацыі адукацыйнага турызму для дзяцей. Цяпер жа, як гаворыць Філіп Гулуй, ёсць негалосная забарона на выезд студэнтаў і школьнікаў з прыгранічных раёнаў Расіі ў Беларусь — такім чынам ствараюцца штучныя перашкоды на шляху натуральных падарожжаў расійскай моладзі.

Удзельнікі семінара наведвалі рэспубліканскі цэнтр экалогіі і краязнаўства, Белгідрамет, а таксама прынялі ўдзел у цырымоніі ўзнагароджання пераможцаў конкурсу маладых настаўнікаў Расіі і Беларусі «Люблю Геаграфію».

Аксана ЯНОЎСКАЯ
yanovskaya@zviazda.by

■ Падпіска-2018

ЧЫТАЙ
І ЛЮБУЙСЯ!

Паважаныя чытачы! Сённяшні выпуск дадатку «Карані і кроны» — апошні ў 2017 годзе. Але мы ўпэўнены, што карысная экалагічная інфармацыя з'явіцца ў газеце «Звязда» і ў новым, 2018-м, годзе. А пакуль вы чкаеце чарговыя выпускі дадатку, раім пачытаць і часопіс «Родная прырода», дзе мы пастараліся сабраць цікавыя праблемныя матэрыялы, найлепшыя «зялёныя» парады і не знаёмыя вам факты пра прыроду Беларусі.

Падпісачца на газету «Звязда» і часопіс «Родная прырода» на першае паўгоддзе 2018 года можна да 25 снежня. Выпісвайце любімыя выданні, каб заўсёды быць у курсе экалагічных навін Беларусі і свету, новаўвядзенняў прыродаахоўнай палітыкі дзяржавы, важных прыродаахоўных ініцыятыў нашых землякоў, а таксама самому навучыцца дапамагаць наваколлю.

Будзьце разам з роднай прыродай!

«ІНЕЙ»

■ Тэма нумара

Якую шкоду расліннаму свету наносяць супрацьгалалёдныя рэагенты

надвор'я і стан дарожнага палатна на кан-крэтным участку. Сёння дарожныя службы ўсё часцей выкарыстоўваюць прэвентыўныя апрацоўкі, якія дазваляюць прадухіліць утварэнне галалёду.

Што ж датычыцца вуліц гарадоў і іншых населеных пунктаў, то яны не адносяцца да дарог агульнага карыстання. І планаванне дарожнай дзейнасці на іх ажыццяўляецца мясцовымі ўладамі. Так, напрыклад, за станам вулічнай сеткі сталіцы і МКАД сочаць прадрпрыемствы гарадскога «Гаррамаўтадара». Пры гэтым, па словах Сяргея Кабака, некаторыя нарматыўныя дакументы, распрацаваныя БелдарНДІ для аўтамабільных дарог, не могуць брацца за аснову для ўтрымання вуліц населеных пунктаў — 3-за розніцы ўмоў (інтэнсіўнасці руху, кліматычных характарыстык і інш.).

Шкода дрэвам і глебе

Выкарыстанне солі ў якасці супрацьгалалёднага рэагенту, асабліва з перавышэннем гранічных нормаў і ў спалучэнні з іншымі негатыўнымі фактарамі, непазбежна вядзе да аслаблення і дэградацыі прыдарожных экасістэм, расказаў **загадчык сектара маніторынга расліннага свету Інстытута эксперыментальнай батанікі імя В. Ф. Купрэвіча НАН Беларусі, кандыдат біялагічных навук Аляксандр СУДНІК**.

Турбулентныя патокі паветра, што ствараюцца транспартам, які рухаецца, садзейнічаюць распаўсюджанню водна-саявых аэразоляў уверх і іх асяданню на ігліцы і парастках дрэў (вышыня пашкоджання крон дрэў у сярэднім дасягае 15—17 м над узроўнем палатна дарогі). Соль выклікае абязводжванне і пашкоджанне раслін, у іх могуць ўзнікнуць саявы апёк, адставанне ў росце і развіцці, заўчаснае ападанне лісця. Найбольшы негатыўны ўплыў адчуваюць дрэвы, якія растуць на ўзлесках, а таксама маладняк і падлесак у непасрэднай блізкасці (3—20 м) ад аўтадарог.

— Рэагенты пашкоджваюць не лісце, а вегетатыўныя пупышкі дрэў, што растуць каля аўтадарог, — расказаў Аляксандр Суднік. — Гэта прыводзіць да ўтварэння «разетачнасці» вегетацыйных парасткаў. Хларыды выклікаюць парушэнні ў розных сістэмах жыцця-дзейнасці раслін, у выніку дрэвы і хмызнякі аслабляюцца і нават гінуць.

Супрацьгалалёдныя рэагенты забруджваюць не толькі дрэвы, але і глебы. Хларыды

мяняюць іх кіслотнасць, ускладняецца паступленне ў расліны вады і пажыўных рэчываў. Акрамя засалення прыдарожных глебаў, назіраецца і такі новы працэс, як фарміраванне саланцаватасці.

Ці ёсць альтэрнатыва?

Пакуль соль застаецца найбольш распаўсюджаным супрацьгалалёдным матэрыялам у Еўропе. У многіх краінах выкарыстоўваюцца солі хларыдаў у чыстым выглядзе, а таксама ў выглядзе расолаў ці ў складзе пясчана-саяных сумесяў. Тым не менш узрастанне патрабаванняў экалагічнай бяспекі і каразійнае дзеянне соляў на элементы дарог і аўтамабільны транспарт абмяжоўваюць вобласць іх прымянення.

— Ёсць шэраг матэрыялаў, каразійна не актыўных і больш экалагічна бяспечных (напрыклад, апрацоўка пакрыцця спіртамі), аднак іх кошт на некалькі парадкаў вышэйшы. Так, у асобных краінах выкарыстоўваюць ацэтаты магнію і кальцыю, яны не карзіруюць метал, аднак іх здольнасць плавіць лёд ніжэйшая, меншы і рабочы тэмпературны дыяпазон, а кошт — нашмат большы, — адзначыў Сяргей Кабак.

Па даных даследаванняў, праведзеных у 2017 годзе, з усёй сукупнасці абследаваных лясных насаджэнняў уздоўж магістральных дарог доля дрэў без прыкмет аслаблення склала ўсяго **28,57%**.

Перспектыўнай тэхналогіяй лічыцца выкарыстанне саяных раствораў. Згодна з замежнымі даследаваннямі ўвільготненая соль лепш замацоўваецца на дарожнай паверхні з зімовай слізкасцю і больш эфектыўная, чым сухая. Гэта робіць ніжэйшай верагоднасць выкідку супрацьгалалёднага матэрыялу з прэзэнай часткі, значыць, зніжаюцца і экалагічныя рызыкі. Такія тэхналогіі, паралельна з іншымі метадамі, выкарыстоўваюць у Латвіі, Эстоніі, Фінляндыі, Германіі, Аўстрыі, Ісландыі і інш. Асноўная цяжкасць пераходу на прымяненне раствораў солі ў Беларусі — у адсутнасці неабходнага абсталявання.

Але ці можна ўвогуле адмовіцца ад выкарыстання супрацьгалалёдных рэагентаў і замест гэтага проста больш часта прыбіраць снег з вуліц? Сяргей Кабак упэўнены:

гэта моцна павялічыць колькасць уборачнай тэхнікі на вуліцах або частату яе праездаў і зменшыць хуткасць на дарогах населеных пунктаў.

— На жаль, у найбліжэйшай перспектыве альтэрнатыўнай замены супрацьгалалёдных матэрыялаў на аснове хларыстага натрыю няма з-за цаны апошняга, а таксама яго павышанай здольнасці плавіць лёд, — падкрэсліў Сяргей Уладзіміравіч.

Па словах Аляксандра Судніка, праблема не толькі ў выкарыстанні непасрэдна натрыю хлору, але і ў аб'ёмах, якія высыпаюцца на нашы дарогі і вуліцы. Соль выкарыстоўваецца ў нашай краіне з 1960-х гадоў. Але яе колькасць у агульнай масе супрацьгалалёдных рэагентаў раней складала толькі 10%. У апошнія ж гады перайшлі практычна на чыстую соль, і такое ігнараванне нормаў па сыпак прыводзіць да гібелі насаджэнняў уздоўж дарог.

— Калі па нарматывах аб'ём унясення супрацьгалалёдных рэагентаў на МКАД не павінен перавышаць 5 тысяч тон за зімні перыяд, то колькасць рэагентаў перавышала гранічную норму ў 1,3—2,2 раза, — адзначыў навуковец. — У нарматыўным дакуменце, зацверджаным у 2000 годзе, было ўстаноўлена, што «колькасць размяркоўваемай за зімовы перыяд тэхнічнай солі не павінна перавышаць 2 кг/м² пакрыцця». Але ў 2009 годзе прыняты новы тэхнічны нарматыўна-прававы акт, дзе нормы ўнясення супрацьгалалёдных рэагентаў невызначаныя, і гэтым карыстаюцца тыя, хто гэтыя нормы свядома перавышае.

У многіх заходнееўрапейскіх гарадах, а таксама ў Маскве, практыкуецца выкарыстанне пясчана-саяных сумесяў на аснове хларыду кальцыю (CaCl₂). Вышыня падняцця турбулентнымі патокамі водна-саявых аэразоляў на яго аснове значна меншая — 0,5—1 м, і пікі забруджвання прыходзяцца на тэрыторыю непасрэдна каля аўтадарогі. У Фінляндыі, напрыклад, выкарыстоўваюць гранітную крошку, якую пасля зімы збіраюць.

Менш солі, больш устойлівых дрэў

Паколькі ў найбліжэйшай перспектыве ад выкарыстання солі ў якасці рэагентаў наша краіна, на жаль, не зможа адмовіцца, сёння трэба працаваць у кірунку павышэння стану

лясных біяэнозаў і ахоўных насаджэнняў, лічыць Аляксандр Суднік. Для гэтага вучоныя Інстытута эксперыментальнай батанікі імя В. Ф. Купрэвіча цесна супрацоўнічаюць са спецыялістамі лабараторыі бяспекі руху БелдарНДІ ў распрацоўцы і ўдасканаленні нарматыўных дакументаў, якія датычацца зімнага ўтрымання аўтамабільных дарог.

Спецыялісты таксама распрацавалі рэкамендацыі па павышэнні ўстойлівасці прыдарожных насаджэнняў. Сярод іх:

— прывядзенне аб'ёму прымянення галіту ў якасці супрацьгалалёднага рэагенту ў адпаведнасць з нарматывамі і прытрымліванне існуючых патрабаванняў па ўтрыманні аўтадарог;

— ужыванне альтэрнатыўных, менш агрэсіўных у адносінах да прыроднай расліннасці, супрацьгалалёдных рэагентаў;

— трансфармацыя адносна малаўстойлівых чыстых і аднаўзраставых дрэвастояў у больш устойлівыя змяшаныя і рознаўзроставыя;

— захаванне і ўвядзенне парод дрэў, устойлівых да тэхнагенных выкідаў і засалення глебаў;

— правядзенне пошукавых работ па рашэнні праблемы ўсыхання драўняных насаджэнняў;

— выкарыстанне ва ўзлесках на найбольш небяспечных участках аўтамагістраляў ахоўных экранаў ці 1—2 шэрагаў штучных дрэў для абароны лясных масіваў ад уздзеяння саяных завісяў і інш.

Бераніка КОЛАСАВА.
kolasava@vviazda.by

Дакументы, якімі кіруюцца дарожныя службы падчас зімовага абслугоўвання дарог:

✓ СТБ 1291—2016 «Дарогі аўтамабільныя і вуліцы. Патрабаванні да эксплуатацыйнага стану, дапушчальнага па ўмовах забеспячэння бяспекі дарожнага руху».

✓ СТБ 1158—2013 «Матэрыялы супрацьгалалёдныя для зімовага ўтрымання аўтамабільных дарог. Агульныя тэхнічныя ўмовы».

✓ ТКП 100—2011 «Парадак арганізацыі і правядзення работ па зімовым утрыманні аўтамабільных дарог».

■ Экатэхналогіі

Людзі на балоце — дабрабыт прыродзе

Як арганізацыя «балотнай гаспадаркі» дапамагае не толькі палепшыць экалагічную сітуацыю і адаптавацца да змены клімату, але і павялічыць эканамічны патэнцыял рэгіёнаў

Праект «Кліма-Іст: захаванне і ўстойлівае кіраванне тарфянікамі ў Рэспубліцы Беларусь дзеля скарачэння выкідаў вугляроду і адаптацыі балотных экасістэм да змены клімату» фінансуецца Еўрапейскім саюзам і рэалізуецца Праграмай развіцця ААН сумесна з Міністэрствам прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя.

Балоты — гэта не толькі прыроднае багацце нашай краіны, але і тэрыторыі вялікай адказнасці, бо з'яўляюцца аднымі з самых уразлівых экасістэм на планеце. Парушэнне гідралагічнага рэжыму, а таксама спыненне выкарыстання гэтых біятопаў чалавекам для ручной касьбы і выпасу жывёлы прывялі да зарастання адкрытых прастораў драўнінна-хмызняковай расліннасцю і трыснягом. Гэты працэс закрануў да 500 тысяч га натуральных балот і нізінных пой-

менных лугоў, у тым ліку і на пілотных тэрыторыях праекта — заказніках «Спораўскі» і «Званец». Каб наблізіць іх да першапачатковага выгляду, падтрымаць біялагічную разнастайнасць і зменшыць выкіды парніковых газаў, і была арганізавана «балотная гаспадарка». Сутнасць апошняй, па словах кіраўніка праекта «Кліма-Іст» Уладзіміра Калтунова, — у выдаленні часткі натуральнай расліннасці і выкарыстанні яе ў энергетычных, будаўнічых, сельскагаспадарчых і іншых мэтах.

Падчас рэалізацыі праекта ў заказніках «Спораўскі» і «Званец» на плошчы 3893 га арганізавана зразанне хмызнякоў, трыснягу і касьба травы. Усе работы праводзіліся ў пэўны час і з дапамогай спецыялізаванай, закупленай для праекта тэхнікі, каб не нашкодзіць іншым раслінам і жывёлам. У выніку нарыхтавана 4062 тоны расліннай біямасы: травяністая пайшла на сена, сянжа і сілас, дражка і дровы выкарыстоўваліся як паліва,

а здробленыя ліставыя пароды — у якасці мульчы.

На тэрыторыі заказніка «Званец» на плошчы каля 5 тысяч га ўпершыню ў краіне было праведзена кіруемае выпальванне сухой расліннасці. Як адзначыў **навуковы каардынатар праекта Міхаіл МАКСІМЕНКАЎ**, гэта мерапрыемства адрозніваецца ад звычайнага выпальвання строгім прытрымліваннем шэрагу правілаў, што дазваляе правесці яго з мінімальнай шкодай прыродзе. У выніку быў знішчаны трыснёг на плошчы 3,3 тысячы га і аздароўленыя месцапражыванні вяртлявай чаротаўкі на плошчы 2,6 тысячы га. Усяго ж шчыльнасць папуляцый гэтай птушкі на мадэльных участках заказніка «Званец» у параўнанні з пачаткам праекта вырасла ў 1,5—2 разы, у заказніку «Спораўскі» — у 1,2—1,5 раза.

Каб палепшыць экалагічны стан тэрыторыі і знізіць рызыку пажараў, на тэрыторыі заказніка «Званец» спецыялісты правялі таксама ад-

наўленне і аптымізацыю гідралагічнага рэжыму.

Наглядзячы на станоўчыя вынікі праекта, спецыялісты ўпэўнены: без працягу гэтай дзейнасці стан балот і іх жыхароў зноў пачне пагаршацца — станоўчы эффект пасля праведзеных мерапрыемстваў захоўваецца на працягу 2—3 гадоў. Акрамя таго, падтрыманне балот заказнікаў у натуральным стане дазволіць у доўгачасовай перспектыве дэпаніраваць 9,359 млн тон вугляроду і захаваць зыходныя запасы вугляроду ў іх на ўзроўні 360 т/га.

— Дзякуючы рэалізацыі гэтага і аналагічных праектаў, бачны станоўчая дынаміка і перспектывы работы для захавання біялагічнай разнастайнасці натуральных нізінных балот, — адзначыла **першы намеснік міністра прыродных**

рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя Ія МАЛКІНА. — І гэту работу трэба працягваць — мяркуюцца, што вынікі праекта могуць быць адлюстраваны ў нацыянальных праграмных дакументах.

Па словах **кіраўніка прадстаўніцтва Еўрапейскага саюза ў Беларусі Андрэа ВІКТАРЫН**, у пілотных раёнах дасягнуты значныя эканамічныя, экалагічныя і энергетычныя вынікі. Так, напрыклад, былі створаны 33 працоўныя «зялёныя» месцы, 6 з іх — пастаянныя. Цяпер асноўная задача — зрабіць гэтыя вынікі ўстойлівымі і распаўсюдзіць іх на больш значныя тэрыторыі. Згодзен з ёй і пастаянны прадстаўнік ПРААН у Беларусі Санака Самарасінха.

Бераніка КОЛАСАВА.
kolasava@vviazda.by

Организатор торгов: государственное предприятие «Витебский областной центр маркетинга», 210015, г.Витебск, проезд Гоголя, 5, (0212) 47-20-56.

Организатор торгов: государственное предприятие «Витебский областной центр маркетинга», 210015, г.Витебск, проезд Гоголя, 5, (0212) 47-20-56.

Лот №15. Бланширователь А9КЕ, инв. №1573. Начальная цена: 2 916 руб. Задаток: 291,60 руб.
Лот №16. Чан, инв. №4791. Начальная цена: 2 592 руб. Задаток: 259,20 руб.
Лот №17. Транспортёр этикеточный (одноленточный – 2 шт., направляющий – 2 шт., роликотый – 1 шт.), инв. №1261. Начальная цена: 2 376 руб. Задаток: 237,60 руб.
Повторные торги состоятся 21.12.2017 в 11.00 по адресу: Республика Беларусь, Витебский район, аг. Новка, ул. Рудаковская, д. 9 в ОАО «Витебский плодОВОШный комбинат».

Повторные торги состоятся 21.12.2017 в 11.00 по адресу: Республика Беларусь, Витебский район, аг. Новка, ул. Рудаковская, д. 9 в ОАО «Витебский плодово-овощной комбинат».

Торги проводятся в соответствии с Законом Республики Беларусь от 13 июля 2012 г. №415-3 «Об экономической несостоятельности (банкротстве)». Лица, желающие участвовать в торгах, обязаны подать организатору заявление на участие в торгах с приложением документов: заверенного банком документа, подтверждающего внесение суммы задатка на расчетный счет, указанный в извещении.

Торги проводятся в соответствии с Законом Республики Беларусь от 13 июня 2002 г. №415-З «Об экономической несостоятельности (банкротстве)». Лица, желающие участвовать в торгах, обязаны подать организатору заявление на участие в торгах с приложением документов: заверенного банком документа, подтверждающего внесение суммы задатка на расчетный счет, указанный в извещении о проведении торгов; копии свидетельства о гос. регистрации для юридических лиц и индивидуального предпринимателя – копии свидетельства о гос. регистрации физического лица – доверенности, выданной организацией или ИП; копии свидетельства юр. лица (кроме случаев, когда юр. лицо представляет его руководителем); копии свидетельства о гос. регистрации юр. лица: для иностранного юридического лица, иностранной организации, не являющейся юр. лицом, созданной в соответствии с законодательством иностранных государств иностранным государственным органом или административно-территориальными единицами в лице уполномоченных органов государственной власти иностранного государства; для филиала иностранной организации, международной организации – легализованных в установленном порядке копий обязательственных документов, выписки из торгового реестра страны происхождения товаров (выписка должна быть подготовлена в течение 6 месяцев до подачи заявления на участие в торгах) либо иного эквивалентного доказательства статуса юр. лица; для физических лиц – нотариально заверенную копию паспорта гражданина РФ, удостоверяющую личность гражданина РФ, в том числе индивидуального предпринимателя, – доверенность на представление интересов в соответствии с законодательством. При подаче документов и заявлении на участие в торгах граждане РБ, иностранные граждане и лица без гражданства, а также граждане РБ, постоянно проживающие за пределами РБ, представители юр. лиц РБ, предъявляют паспорт или иной документ, удостоверяющий личность. Имущество считается проданным лицу, которое предложило на торгах самую высокую цену. В случае если торги признаны несостоявшимися, предмет торгов продается по единственному участнику, подавшему заявление на участие в торгах (либо явившемуся для участия в них) при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5%. Победитель торгов в день проведения торгов подписывает протокол. Победители торгов (претендент на покупку) обязан: в течение 5 дней со дня проведения торгов возместить затраты на организацию и проведение торгов, затраты по оценке имущества, изготовлению документации, необходимой для проведения торгов; в течение 5 рабочих дней со дня проведения торгов подписать договор купли-продажи; оплатить предмет торгов в порядке и в сроки, установленные договором купли-продажи. Организатор торгов вправе отказаться от проведения торгов не позднее, чем за 5 дней до даты их проведения. Имущество, выставленное на торги, бывшее в употреблении. Ознакомление с объектами осуществления сделки в рабочие дни с 8.30 до 17.00 часов. Контакт.: (0212) 47-20-56, (029) 510-07-63, e-mail: vcm74@mail.ru, market.vit.by

1	Брестская обл., Брестский район, д. Малые Радваничи, ул. Брестская, 30 121283701101000568	0,1399	5000	500	Строительство и обслуживание одноквартирного жилого дома	2. За государственную регистрацию земельного участка – 87 рублей 40 копеек. 3. За оформление градостроительного паспорта земельного участка – 563 рубля 56 копеек. 4. Возмещение убытков, связанных с нарушением функционирования мелиоративных сооружений, – 17 рублей 60 копеек. 5. Возмещение расходов на объявления – согласно акту выполненных работ после размещения
---	---	--------	------	-----	---	---

Имеется возможность электрификации, газификации.

Аукцион будет проводиться **10 января 2018 г. в 11.00** по адресу: Брестский район, аг. Большие Радваничи, ул. Центральная, 94 (в здании сельисполкома).

Для участия в аукционе необходимо подать заявление и предоставить копию платежного поручения, подтверждающего внесение на расчетный счет Радваничского сельисполкома (БУ61AKBB36410000002621000000, БИК АКBBB421100) в ф-ле №100 ОАО «АСБ Беларусбанк», УНП 2000360305, код платежа 4901) суммы задатка в размере 10% от начальной цены земельного участка, а также документ (паспорт), подтверждающий личность покупателя.

Для проведения аукциона необходимо наличие не менее 2 участников. Если аукцион признан несостоявшимся из-за того, что заявление на участие в нем подано только одним гражданином, земельный участок

предоставляется этому гражданину при его согласии с внесением платы за предмет аукциона в размере начальной цены предмета аукциона, увеличенной на 5 процентов.

Возмещение затрат на организацию и проведение аукциона, в том числе расходов, связанных с изготовлением и предоставлением документации, не обходимой для его проведения, возмещение убытков за нарушение функционирования мультимедийных систем, осуществляется победителем аукциона либо единственным участником аукциона.

Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: Брестский район, аг. Больше Радвичичи, ул. Центральная, 94 (здание сельисполкома) с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по рабочим дням. Последний срок подачи заявления **4 января 2018 г. до 17.00**. Дополнительную информацию о земельном участке можно получить по телефонам: 93 11 35, 93 11 36, 93 11 30, 93 16 11.

Кадастровый номер участка	321850100001002708	321850100001002712	321850100001002714	321850100001002716	321850100001002717	321850100001001995
Площадь, га	0,1076	0,1155	0,1426	0,1409	0,1390	0,1125
Целевое назначение	Земельный участок для строительства и обслуживания многоквартирного жилого дома (земельный участок для размещения объектов усадебной застройки (строительства и обслуживания жилого дома) с объектами обслуживания).					
Условия и ограничения	Победителю либо единственному участнику несостоявшегося аукциона: 1. В течение 10 рабочих дней после утверждения в установленном порядке протокола о результатах аукциона либо после признания аукциона несостоявшимся: – внести плату за право частной собственности земельного участка (часть платы в случае предоставления рассрочки ее внесения в установленном порядке); – возместить затраты на организацию и проведение аукциона, включая расходы, связанные с изготовлением и предоставлением документов, необходимых для его проведения, формированием земельного участка, в том числе с государственной регистрацией в отношении этого участка; 2. После совершения победителем аукциона вышеуказанных действий, но не позднее 2 рабочих дней, местный исполнительный комитет передает ему выписку из названного решения, а также один экземпляр протокола о результатах аукциона. 3. Обеспечить в двухмесячный срок государственную регистрацию права частной собственности на земельный участок со дня утверждения протокола аукционных торгов по продаже земельного участка в частную собственность; 4. В течение двух месяцев со дня государственной регистрации права земельного участка получить в установленном порядке техническую документацию и разрешение на строительство многоквартирного жилого дома; 5. Приступить к занятию земельного участка в течение одного года со дня утверждения в установленном порядке проектной документации; 6. Снять, сохранить и использовать плодородный слой почвы согласно проектной документации; 7. Соблюдать права и обязанности иных землепользователей земельных участков; 8. Использовать земельный участок в соответствии с целевым назначением и условием его предоставления, согласно Кодексу Республики Беларусь о земле					
Начальная цена, рублей	4 125 руб. 52 коп.	4 428 руб. 41 коп.	5 467 руб. 46 коп.	5 402 руб. 28 коп.	5 214 руб. 49 коп.	4 183 руб. 31 коп.
Сумма задатка, рублей	400 руб.	400 руб.	500 руб.	500 руб.	500 руб.	400 руб.
Затраты по изг. зем. документации, рублей	1 422 руб. 06 коп.	1 448 руб. 88 коп.	1 448 руб. 88 коп.	1378 руб. 70 коп.	1 441 руб. 62 коп.	1 436 руб. 08 коп.
Стоимость расходов по орг. и проведению аукциона (ориент.), рублей	300 руб.	300 руб.	300 руб.	300 руб.	300 руб.	300 руб.

Характеристика территории и расположенных на участке инженерных коммуникаций; строений и сооружений; инженерно-геологические условия: участки свободны от застройки (инженерно-геологические условия будут определены на стадии производства проектно-изыскательских работ).

Условия инженерного развития инфраструктуры застраиваемой территории: общие сети и сооружения инженерной инфраструктуры отсутствуют.

Примечание*: Согласно части первой пункта три Положения о порядке возмещения лицом, которому предоставлен земельный участок, затрат на строительство, в том числе проектирование, объектов распределительной инженерной и транспортной инфраструктуры к такому земельному участку, утвержденного постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 1 апреля 2014 г. №298, возмещение затрат на строительство, в том числе проектирование, объектов распределительной инженерной и транспортной инфраструктуры к земельному участку производится лицом, которому в соответствии с законодательством предоставлен земельный участок, при возведении многоквартирных жилых домов, многоквартирных, блокированных жилых домов в районах (кварталах) индивидуальной жилой застройки, возведение иных объектов на территории застройки.

*При предоставлении затрат на строительство, в том числе проектирование, объектов распределительной инженерной и транспортной инфраструктуры к земельному участку КУП «Управление капитального строительства Жлобинского района»

Аукцион проводится в соответствии с Положением о порядке организации и проведения аукционов по продаже земельных участков в частную собственность, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь 26.03.2008 г. №462.

Документы принимаются по адресу: г. Жлобин, ул. Петровского, 45 (подъезд 2, этаж 1) **по рабочим дням с 9.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по 18 декабря 2017 года включительно.**

Перечисление суммы задатка осуществляется на расчетный счет Жлобинского районного исполнительного комитета, УНП 400013420, BY73 AKBV 3642 4180 4400 4320 0000, филиал №312 ОАО «АСБ Беларусбанк» г. Жлобина, БИК АКBBVY21312, сумма задатка победителя аукциона засчитывается при оплате им стоимости предмета аукциона.

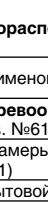
Всем желающим представляется возможность предварительно ознакомиться с документами по объекту и с объектом в натуре.

Контактные телефоны: 8 (02334) 7 21 12, 7 53 01.

Телефоны организатора аукциона: 8(02334) 3 14 08, 3 16 16.

Извещения о проведении предыдущих аукционов были опубликованы в газете «Звезда» 24.05.2016 г. №96 (28206), 24.06.2016 г. №119 (28229), 30.07.2016 г. №145 (28255), 02.11.2016 г. №212 (28322), 26.11.2016 г. №229 (28339), 25.02.2017 г. №39 (28403), 25.05.2017 г. №97 (28461), 02.08.2017 г. №146 (28510).

Полный текст извещения о проведении аукциона размещен на сайте Жлобинского райисполкома
gisp.gov.by

 Центр Промышленной Оценки • Организация аукционов • Оценка всех видов имущества	
Извещение о проведении повторного аукциона	
Организатор аукциона	ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703
Продавец	ООО «Завод автомобильных прицепов и кузовов «МАЗ-Купава», г. Минск, ул. Машиностроителей, д. 18
Предмет аукциона (имущество реализуется одним лотом). Месторасположение: Минская обл., Червенский р-н, Смиловичский с/с, д. Старино	
Наименование (составные части и принадлежности)	Общая площадь
Цех деревообработки с административными помещениями (инв. №615/С-35497), в том числе	1027,1 кв. м
Вент. камеры 2 шт., рампа 2 шт., сети питьевого водопровода (а1)	184,7 м
Сети бытовой канализации (а2)	255,7 м
Сети ливневой канализации (а3)	287,4 м
Очистные сооружения ливневой канализации (а4)	
Двухкамерный септик (а5)	
Поля фильтрации (а6)	235 м
Покрытия (а7, а8, а9)	6446 кв. м
Склад (инв. №615/С-35853), в том числе пристройка (1)	150,6 кв. м
КПП (инв. №615/С-35856), в том числе	7,6 кв. м
ограждение (А1)	639,7 м
ТП (инв. №615/С-245)	68,3 кв. м
Водозаборная скважина (инв. №615/С-35855), в том числе насос Grundfos	глубина – 30 м
Насосная станция (инв. №615/С-35496), в том числе	25,2 кв. м
Два резервуара	150 куб. м
Сети пожарного водопровода	484,3 м
Иное имущество	
Инв. № по бух. учету	Наименование
Входит в №0000801	Сети электроснабжения (внутриплощадочные)
Входит в №0000980	Комплект оборудования насосной
0000831	Котельная установка с комплектом оборудования
0000803	Силовой трансформатор
0000804	Силовой трансформатор
0000830, 0000885	Сушильные камеры с комплектом оборудования (тележка ТД-1250 с рельсами, вентиляторы – 3 шт., эл. шкаф)
0001419	Агрегат конденсатной суши
0001481	Агрегат конденсатной суши
0000960	Система противопожарной автоматики
0000848	Сумматор СЭМ-1
0000849	Счетчик эл/эн Евро Альфа EA10RL P2C-4
0000850	Счетчик эл/эн Евро Альфа EA10RL P2C-4
0000805	Комплект низковольтного оборудования трансформаторной подстанции
Сведения о земельном участке: пл. 2,5727 га предоставлен продавцу на праве аренды по 20.11.2115 для обслуживания цеха деревообработки с административно-быт. помещениями, зданий и сооружений. Ограничения (обременения) – находится в охран. зонах электр. сетей напряжением свыше 1000 В, пл. 0,2 га	
Начальная цена с НДС – 390 386 руб. 07 коп. (снижена на 50%)	
Задаток 10% от начальной цены предмета аукциона перечисляется на р/с №BY60BLBBV30120191021390001001; в Дирекции «ОАО Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллекторная, 11), БИК BLBBVY2X, УНП 191021390, получатель платежа ЗАО «Центр промышленной оценки»	
Срок подписания договора купли-продажи: 15 рабочих дней после проведения аукциона	
Условия оплаты предмета аукциона: 60% от цены продажи имущества с учетом ранее внесенной суммы задатка оплачивается в течение 10 (десяти) календарных дней со дня заключения договора купли-продажи, оставшаяся сумма оплачивается с рассрочкой платежа на срок до 6 (шести) месяцев	
Порядок проведения аукциона, оформления участия в аукционе, определения лица, выигравшего аукцион, а также возмещения затрат и оплаты вознаграждения за организацию аукциона оговорен в Условиях его проведения, размещенных на сайте организатора торгов www.cpo.by	
Предыдущее извещение о проведении аукциона опубликовано в газете « Звезда » 25.10.2017	
Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время до объявления его проданным без объяснения причин снятия	
Аукцион состоится 22.12.2017 в 11.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703. Заявления на участие и необходимые документы принимаются по 20.12.2017 до 17.00 по указанному адресу. Тел.: +375 17 280-36-37; 8029-317-95-42. www.cpo.by . Email: auction@cpo.by	

- Организация аукционов
- Оценка всех видов имущества

Маргарыта ФЕФІЛАВА:

«НЕРВОВЫМ ЛЮДЗЯМ НЕ МЕСЦА ЗА БІЛЬЯРДНЫМ СТАЛОМ»

Як беларуская дзяўчына ўпершыню ў гісторыі ўзначаліла еўрапейскі рэйтынг у адной з самых папулярных разнавіднасцяў бильярда — пуле

Калі Маргарыта Фёфілава пачала выступленні ў Еўратуры, то ўваходзіла толькі ў другую сотню гульцоў кантынента, але паступова дабралася да вяршыні і на гэтым не спыняецца. Як 20-гадовая мінчанка абыгрывае мужчын, хто стаіць за яе поспехамі і чаму азіаты — гэта робаты ў многіх відах спорту, Маргарыта расказала ў сваім інтэрв'ю «Звяздзе».

У нас на лецішчы заўсёды стаў бильярдыны стол

Таму гулялі ўсе — бацькі, бабуля з дзядулем. Калі я была маленькая, увесь час поўзала па сталё і рукамі заганяла шарыкі ў лузы, а потым неяк абыграла дзядулю, які быў у нас самы дасведчаны аматар бильярда. Цяпер мне 20, сур'ёзна я займаюся гэтым відам спорту ўжо гадоў шэсць. У 2012-м упершыню паехала на юніёрскі чэмпіянат Еўропы, убачыла, які там узровень, зразумела, да чаго трэба імкнуцца, усвядоміла, што яшчэ трэба патрэніравацца, папрацаваць, і магчымасць паказаць добры вынік у мяне з'явіцца.

Потым у бильярд прыйшлі і мае бацькі, яны ўзначалілі кірункі пула ў беларускай асацыяцыі бильярда, пачалі развіваць гэты кірунак. Хоць да гэтага тата цікавіўся гэтым відам спорту толькі на аматарскім узроўні, а мама была педагогам-псіхалагам. У выніку ў нас утварылася вось такая каманда.

Цяпер мой трэнер — тата

Да таго як прыняць такое рашэнне, спрабавалі шмат трэнераў, але не знайшлі спецыяліста для таго ўзроўню, на якім я выступаю. Вядома, гэта складана, калі тата не толькі твой бацька, але і трэнер. Спачатку ў нас было шмат канфліктаў, я не магла знайсці грань паміж гэтымі двума паняццямі. Але два гады таму мы вырашылі памяняць усю сістэму і выбудаваць дакладны падзел: дом — гэта дом, трэніроўка — гэта трэніроўка. Цяпер паняцці «тата» і «трэнер» не перасякаюцца. Недзе і яму хочацца пашкадаваць мяне, даць адпачыць дачцэ, але з пункту гледжання трэнера ён разумее, каб дасягнуць выніку, трэба шмат працаваць.

Звычайна я трэніруюся тры гадзіны ў дзень, 5—6 разоў на тыдзень, калі гэта напярэдадні буйных спаборніцтваў, то можа быць і па дзве трэніроўкі ў дзень. Раз у тыдзень гуляю са спарынг-партнёрам, там ужо адпрацоўваю атрыманыя навыкі.

Складана вылучыць самы галоўны кампанент

Як і любы спорт, гэта комплекс, што складаецца з фізічных нагрузак, псіхалогіі і іншых ведаў. З боку здаецца, нібыта ў бильярдзе няма асаблівых фізічных намаганняў, на самай

справе ў нас вельмі важна быць вынослівым. Адзін матч можа доўжыцца да трох гадзін, падчас яго ты ходзіш вакол стала, чакаеш, пакуль сапернік скончыць свой падыход, а за дзень можна згуляць 4—5 матчаў, пры гэтым на працягу ўсяго часу неабходна захоўваць канцэнтрацыю. Вядома, у мяне няма неабходнасці цяжкай работы ў трэнажорнай зале, але агульная фізічная падрыхтоўка павінна быць. Я, напрыклад, каб пастаянна трымаць сябе ў тонусе, бегаю раніцай. Перыядычна здараюцца такія марафоны, як чэмпіянат Еўропы, што доўжыцца два тыдні, да гэтага трэба быць гатовым.

З псіхалагічнага пункту гледжання самае складанае — захоўваць канцэнтрацыю і верыць у сябе, нават калі ты праіграеш 0:4 у матчы да пяці перамог.

Да таго ж у нашым відзе спорту пастаянна трэба думаць, пралічваць варыянты, пры тым не на адзін крок наперад, а бачыць усю пазіцыю ў комплексе, нездарма кажуць, што бильярд — гэта шахматы ў руху. Свае дзеянні трэба пралічыць на 6—8 крокаў.

Бильярд — адзін з самых інтэлігентных відаў спорту

Тут заўсёды трэба захоўваць спакой, для мяне гэта не складана, бо па характары я спакойны чалавек, можа быць, таму і дасягнула такіх поспехаў. Нервовым людзям не месца за бильярдыным сталом, тут патрэбен «покерфейс» і поўны кантроль эмоцый, ад гэтага залежыць вынік. Сустрэкаюцца нервовыя гульцы, але ў бильярдзе недапушчальна стукаць кіем па сталё ці ў гневе рабіць рэзкія рухі. Суддзя робіць два папярэджанні, а пасля трэцяга гулец атрымлівае дыскваліфікацыю.

Бильярдныя заўсёды акуратна апранутыя: аднатонная майка пола альбо кашуля, штаны чорнага колеру і класічныя чорныя туфлі. Дзяўчыне не павінны перашкаджаць валасы, таму што, напрыклад, калі яны ўпалі на шар, гэта лічыцца парушэннем.

ад іх не ведаеш чаго чакаць, а мужчыны больш дзейнічаюць па шаблонах, па класіцы.

Яшчэ бильярд цікавы тым, што ў нас няма ўзроставых абмежаванняў, можна гуляць і дзіцяці ў 10 гадоў і чалавеку ў 60. Таксама ў нас праходзяць турніры для інвалідаў-калясчнікаў. Адзначу, што мала хто ведае, але бильярд з'яўляецца алімпійскім відам спорту, проста ён пакуль не ўключаны ў алімпійскую праграму.

Для мяне самае значнае дасягненне

Гэта перамога на двух Еўратурах і першае месца ў еўрапейскім жаночым рэйтынгі па выніках года. Я доўга да гэтага ішла, з 2015 года пачала ездзіць на спаборніцтвы Кубка Еўропы, спачатку абсалютна беспаспяхова. Тады была ў рэйтынгі дзесьці на 136-м месцы, праз год на 34-м, потым на 17-м, 9-м, доўгі час трымалася на 5-м радку. У жніўні выйграла Еўратур у Галандыі (гэта быў самы шматлікі Еўратур за апошні час), потым атрымала перамогу ў Партугаліі і паднялася на 1-е месца ў рэйтынгі.

Думала, што зведаю нейкія асаблівыя пачуцці ад першай перамогі на такім турніры, а аказалася, што ўспрыняла гэта досыць спакойна. У жыцці наогул нічога не змянілася, хоць гэта перамога — сапраўды высокае дасягненне. Можа быць, калі б такое здарылася са мной у 16, усё было б па-іншаму, а цяпер я разумею, што гэта не тое дасягненне, на якім трэба спыняцца. Гэта толькі прамежкавы этап і яшчэ адна прыступка ў дасягненні сваёй мэты.

Першае месца ў рэйтынгі дало мне некаторыя дывідэнды. Першая чацвёрка еўрапейскага рэйтынгі запрашаецца на асноўныя этапы ўсіх чэмпіянатаў свету і рэйтынгавых сусветных спаборніцтваў. Гэта значыць, мне не трэба праходзіць кваліфікацыю. Арганізатары пачалі запрашаць на міжнародныя спаборніцтвы ў Кітай і Тайвань на добрых умовах, беручы на сябе частковую аплату пералётаў, гасцініц, узносаў, а раней ўсё трэба было аплачваць самім.

Самы прэстыжны турнір

Гэта чэмпіянат свету. Паміж узроўнем Еўропы і свету вельмі вялікая розніца, таму што азіаты ў бильярдзе сёння знаходзяцца на неверагодным узроўні. У кастрычніку я гуляла з адной з самых титулаваных кітаянкай, яна проста работ. У іх працаздольнасць неверагодная. Да таго ж вельмі важная, што ў кожнай сярэдняй школе ў іх стаіць бильярдыны стол, гэта як урок фізкультуры, ён уключаны ў школьную праграму. Зразумела, што хоць бы адно дзіця са школы працягне кар'еру ў бильярдзе і даб'ецца добрых вынікаў.

У будучыні, мне, вядома, хацелася б выйграць чэмпіянат Еўропы, але канчатковая мэта — Кубак свету і сусветны рэйтынг. Ведаю, што будзе складана, але галоўнае — пачаць.

У такіх момантах каманда расце

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды» расказваем пра вынікі першага этапу Кубка свету па біятлоне, гульнях гандбольна-га БГК і баскетбольнага «Цмокі-Мінск».

1. Завяршыўся першы этап Кубка свету па біятлоне. Цяпер у агульным заліку найлепшай з беларусаў з'яўляецца Надзея Скардзіна, яна займае трэцяе месца. Нагадаем, спартсменка ў шведскім Эстэрсундзе стала пераможцай індывідуальнай гонкі, у спрынце была 12-й і заняла 6-е месца ў гонцы праследавання.

Дар'я Домрачава знаходзіцца на 33-м месцы (27 ачкоў), Ірына Крыўко займае 39-ю пазіцыю (22), Надзея Пісарава — 52-ю (8), Дар'я Юркевіч — на 54-й пазіцыі (5). Агульны залік узначальвае французжанка Жусцін Брэза.

У мужчын у лідарах дзеючы пераможца Кубка свету, шасціразовы ўладальнік Хрустальнага глобуса француз Мартэн Фуркад. З беларускіх страляючых лыжнікаў заліковыя балы мае толькі Раман Ялётнаў. Іх у яго ўсяго 8, што адпавядае 44-й пазіцыі ў агульным заліку. Старшы трэнер мужчынскай каманды Васіль Бальшакоў адзначыў, што склад мужчынскай зборнай Беларусі па біятлоне на другі этап Кубка свету будзе зменены. На Кубак IBU адправяцца Уладзімір Чапелін і Сяргей Бачарнікаў, замест іх кампанію Раману Ялётнаву і Максіму Вараб'ю складуць Аляксандр Дарожка і Віктар Крыўко, якія выканалі ўмовы для павышэння іх спаборніцкага статусу.

Другі этап Кубка свету пройдзе ў наступныя выхадныя ў аўстрыйскім Хакфільцэне. У яго праграму ўключана 6 стартаў:

8 снежня — спрынтарскія гонкі (мужчыны — 10 км, жанчыны — 7,5 км);
9 снежня — гонкі праследавання (мужчыны — 12,5 км, жанчыны — 10 км);
10 снежня — эстафеты (мужчыны — 4х7,5 км, жанчыны — 4х6 км).

2. Гандбалісты БГК імя Мяшкова спынілі серыю з чатырох паражэнняў у групавой стадыі Лігі чэмпіёнаў, абыграўшы дома славенскі «Цэле» 29:24.

— Матч быў важны для абедзвюх камандаў. Адчувалася напружанне. На нас ляжала вельмі вялікая адказнасць пасля чатырох прайграных матчаў у Лізе чэмпіёнаў. Хлопцы моцна настроіліся. Гэта тлумачыла тое, што ў першыя дзесяць хвілін было забіта ўсяго пяць мячоў абедзвюма камандамі. Наша дружная славіцца тым, што ў цяжкія моманты хлопцы ўмеюць сабрацца і выйграць. Гэта вельмі важна. У такіх момантах каманда расце, — расказаў пасля матча галоўны трэнер БТК Сяргей БЯБЕШКА.

Тым часам вызначыліся ўсе сапернікі гандбалістаў мінскага СКА па групавой стадыі Кубка ЕГФ. Уладальнікам апошняй пущы ў групу «А» стаў славацкі «Татран». Жараб'ёўка таксама вызначыла ў сапернікі мінскаму СКА дацкі «Б'ерынгб'ор» і нямецкі «Магдэбург».

Першы матч СКА згуляе дома 10 або 11 лютага з «Магдэбургам».

3. Баскетбалісты «Цмокі-Мінск» пацярпелі другую паражэнне запар у матчах Адзінай лігі ВТБ. На выездзе мінчане саступілі краснадарскаму клубу «Лакамат'іў-Кубань» — 56:67. У складзе «цмокаў» самым выніковым стаў капітан каманды Аляксандр Кудраўцаў, які набраў 12 ачкоў.

Нагадаем, у папярэднім паядынку «банкаўскага» турніру падапечныя Аляксандра Круцікава прайгралі ў Мінску саратаўскаму «Аўтардару» 82:86. У васьмі матчах Адзінай лігі ВТБ чэмпіёны Беларусі атрымалі 3 вікторыі пры пяці паражэннях. Сваю наступную гульню яны правядуць 10 снежня на паркеце «Мінск-Арэны» супраць талінскага «Калева», які ўсямі сустрэчамі перамог толькі аднойчы

Матэрыялы падрыхтавала
Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.
lobazhevich@zviazda.by

ПРАСТОРА МУЗ

Чым жыве слынная радзіма беларускіх мастакоў парыжскай школы?

Мястэчка Смілавічы, што ў Чэрвеньскім раёне, падарыла свету шмат таленавітых людзей — Агінскіх, Манюшкаў, Ваньковічаў. Адсюль таксама паходзілі мастакі Хаім Суцін і Шрага Царфін. Тут нарадзіліся і правялі дзяцінства вядомы польскі інжынер і вынаходнік Ян Юзаф Бараноўскі, выдатныя савецкія навукоўцы — біяхімік Іосіф Рынга і мікрабіёлаг Сямён Фрыд. Таксама бліскучы беларускі гісторык Ібрагім Канапацкі, паралімпійская чэмпіёнка Людміла Волчак і многія іншыя ў свой час жылі тут. Сёння Смілавічы — месца, якое вабіць турыстаў. Найперш музеем «Прастора Хаіма Суціна». Сюды завітваюць не толькі каб палюбавацца карцінамі выдатных мастакоў, але і каб выпіць кубачак кавы ў стылізаванай «Парыжскай кавярні». Зусім нядаўна ў Смілавічах адкрылася Музычная гасцёўня Станіслава Манюшкі, дзе можна пачуць у жывым выкананні музыку вялікага кампазітара. Мы паспрабавалі ўбачыць і адчуць, чым яшчэ цікавыя Смілавічы...

«Зорныя» ўладальнікі

Згадкі пра Смілавічы можна знайсці ва ўсіх буйных энцыклапедыях свету дзякуючы таму, што тут нарадзіўся сусветна вядомы творца Хаім Суцін — мастак парыжскай школы, расказвае дырэктар культурнай установы «Спадчына і час», кіраўнік праекта «Развіццё турыстычнага патэнцыялу мястэчка Смілавічы» Юрась АБДУРАХМАНАУ. Упершыню яны згадваюцца ў 1592 годзе як мястэчка ў складзе Вялікага Княства Літоўскага. Смілавічы належалі Кізгайлам, затым імі валодалі Сапегі, Завішы, Агінскія, Манюшкі, Ваньковічы. Варта крыху спыніцца на асобе Марцыяна Агінскага, які жыў у канцы XVII стагоддзя. Ён пабудаваў замак у Смілавічах, абнёс яго валамі. Менавіта ён заснаваў і пабудаваў праваслаўную Свята-Траецкую царкву ў 1668 годзе. Аднак, каб займаць магчымасць атрымліваць найвышэйшыя пасады ў Вялікім Княстве Літоўскім, у 1669 годзе перайшоў у каталіцтва.

Цікава, што зусім нядаўна гісторыкі знайшлі доказы таго, што на знакамітым палатне Рэмбранта «Польскі вершнік», якое сёння знаходзіцца ў Злучаных Штатах Амерыкі, выяўлены менавіта Марцыян Агінскі. У 1767 годзе ў Смілавічах быў заснаваны рыма-каталіцкі манастыр і касцёл Святога Вінцэнта. Пасля смерці Марцыяна яго ўдава працягнула такі кірунак дзейнасці. Значныя сродкі ў развіццё манастыра, які, на жаль, не захаваўся (быў разбураны ў 1930-х гадах), таксама ўкладаў Міхал Казімір Агінскі — мецэнат, паэт, кампазітар. У сутарэннях касцёла хавалі спачатку Агінскіх, затым Манюшкаў. Аднак ніякіх слядоў да нашага часу не дайшло.

Усё, што мы маем, каб уявіць веліч колішніх касцёла і манастыра, — гэта акварэль Напалеона Орды, зробленая ў 1870-х гадах.

Шматэтнічнасць і шматканфесійнасць

Манюшкі сталі валодаць Смілавічамі ў 1791 годзе. Будучы кампазітар Станіслаў Манюшка, чья сям'я жыла непадалёк, часта бываў у смілавіцкім маёнтку дзядзькі. Свае

Кіраўнік музея «Прастора Хаіма Суціна» Святлана КАСІНЕВІЧ расказвае пра карціну Шрагі Царфіна «Натоўп».

юнацкія ўражанні пра гэта месца ён прадставіў у оперы «Страшны двор». З 1793 года, пасля падзелаў Рэчы Паспалітай, Смілавічы ўвайшлі ў склад Расійскай імперыі. Асабліва сцю гэтага мястэчка, як і многіх іншых у Беларусі, была поліэтнічнасць і поліканфесійнасць. Тут здаўна жылі хрысціянне — як праваслаўныя, так і каталікі — а таксама мусульмане і іўдзеі. Татары пасяліліся тут каля 600 гадоў таму. Яны прыбылі сюды па запрашэнні ўлад Вялікага Княства Літоўскага і прынеслі з сабой шмат рамёстваў, у прыватнасці скуруную справу.

Па матэрыялах перапісу канца XVIII стагоддзя, праведзенага расійскімі ўладамі, у Смілавічах, якія толькі што перайшлі ў валоданне Станіслава Манюшкі, налічвалася 85 двароў і 564 жыхары.

Варта адзначыць, што татарская слабада па-ранейшаму існуе ў Смілавічах на левым беразе Волмы. Там дзейнічае мячэць. Але да канца XIX стагоддзя Смілавічы зрабіліся

сапраўдным штэтлам, яўрэйскае насельніцтва было ў мястэчку самым шматлікім — каля 80% усіх жыхароў. На жаль, гітлераўскія акупанты, прыйшоўшы сюды ўжо ў верасні 1941 года, многіх знішчылі ў смілавіцкім гета. Каля 2000 жыхароў было расстраляна.

Трэба адзначыць, што менавіта яўрэі прынеслі ў мястэчка ўменне працаваць з воўнай, рабіць валёнкi. Смілавіцкая валюшная фабрыка, якая існуе па сённяшні дзень, у свой час была арганізавана на базе яўрэйскай валюшняй арцелі.

Унікальны фрагмент торы

На сёння адно з самых цікавых месцаў для наведвання — гэта музей «Прастора Хаіма Суціна», які быў заснаваны ў 2008 годзе дзякуючы падтрымцы ЮНЕСКА. У музеі працуе некалькі залаў. Адна з іх стылізавана пад «Парыжскую кавярню». Другая прысвечана ўласна мастаку. Трэцяя зала змяшчае творы яшчэ аднаго вядомага майстра парыжскай школы — Шрагі Царфіна.

Як расказала кіраўнік музея «Прастора Хаіма Суціна» Святлана КАСІНЕВІЧ, у адной з залаў музея можна даведацца пра дзіцячыя гады Хаіма Суціна. Дом, дзе будучы творца жыў з бацькамі, не захаваўся. Таму для музея прафесійна аднаўлялі атмасферу тых часоў. Змяшчана акурат такая мэбля, якая магла быць і ў часы Хаіма Суціна. Цікава ўбачыць аўтэнтчную шафу надзвычай прадуманай канструкцыі. Хоць яна і была зроблена ў пачатку XX стагоддзя, у яе ўманціраваны перасоўныя вешалкі, якія рухаюцца па ўсёй прасторы шафы, асобна зроблена тумба для абутку. У шафе можна ўбачыць і вяртатку тых часоў.

У музеі змяшчаецца досыць рэдкі экспанат — фрагмент торы. Хтосьці мяркую, што яна створана ў XVIII стагоддзі. Магчыма, гэту тору чытаў бацька Хаіма Суціна. Яна знаходзілася ў синагозе ў Смілавічах, а бацька мастака быў вельмі рэлігійным чалавекам, часта наведваў синагогу і нават падпрацоўваў там пэўны час.

Тора ўручную напісана на пергаменце — і ў яе ёсць свая гісторыя. Падчас вайны ў Смілавічах адбылася страшная трагедыя — забілі шмат мясцовых жыхароў, яўрэйскія дамы абрабавалі. Але лёс торы аказаўся больш шчаслівым, чым лёс яе ўладальнікаў. Яна знайшлася праз 60 гадоў пасля вайны. Жыхар аднаго з мясцовых дамоў і сам не ведаў, што ў яго на гарышчы знаходзіцца такі рарэтэт. Ён выкарыстоўваўся як уцяпляльнік — скруткі было засланае гарышча, а зверху быў насыпаны 50-сантыметровы слой друзу. Калі тора выявілася, з яўрэйскага музея прыехала цэлая экспедыцыя, каб працаваць з ёй. Дарэчы, калі скласці ўсе скруткі, то атрымаецца 30 метраў даўжыні! У выніку адзін скрутак падарылі музею «Прастора Хаіма Суціна», другі — музею Мірскага замка. А астатняя тора знаходзіцца ў яўрэйскім музеі.

«Мой дарагі брат...»

У музейнай зале ёсць і радавод Суціна: між іншым, у яго сям'і было 11 дзяцей. Да апошняга часу не былі вядомыя імёны ўсіх братоў і сясцёр мастака, бо яны раз'ехаліся па свеце. Пра тое, што чацвёра жывуць у Амерыцы, стала вядома не так даўно, калі ў Смілавічы завітаў унук сястры Хаіма Мэры. Але лёс усіх братоў і сясцёр і да гэтага часу застаецца нявызначаным. Дакладна вядома, што малодшая сястра заставалася жыць у Смілавічах. Захаваўся яе ліст да брата: «Мой дарагі брат. Твае навіны даюць нам сілы жыць. Мы вечна будзем помніць падарунак, які ты нам зрабіў. Мама таксама дала нам грошы...» Гэта сведчанне, што мастак не толькі памятаў пра сваю сям'ю, але і дапамагаў ёй.

Бацька Суціна быў краўцом. Таму ў музеі прадстаўлены кравецкі рыштунак пачатку XX стагоддзя — швейная машынка, прас, сукно.

Прадстаўлены і куток фотаатэлье са старадаўнім фотаапаратам. Калі Хаім Суцін вучыўся ў Мінску, ён падпрацоўваў у такім атэлье рэтушорам. У гэтай музейнай экспазіцыі, дарэчы, вельмі любяць фатаграфавання наведвальнікі, бо фотаатэлье удала перадае дух мінулай эпохі.

Арыгінальныя карціны мастака

Яшчэ адна музейная зала прысвечана Шрагу Царфіну. У часовае экспанаванне тут прадстаўлена некалькі работ з калекцыі Белгазпрамбанка. Ёсць і работы, якія

належаць самому музею, — гэта пяць арыгінальных твораў Шрагі Царфіна. Іх падарыла дачка мастака Ліліян Дзюлак. Памятаючы, што бацька ўспамінаў пра Смілавічы як пра любімае месца на Зямлі, яна не магла не зрабіць такі каштоўны падарунак. Сярод карцін, падараных ёю, работы «Лета» і «Букет». Акрамя таго, дачка прэзентавала апошняю арыгінальную палітру бацькі, якая цяпер таксама прадстаўлена ў экспазіцыі.

Вядомы французскі калекцыянер Эмануэль Рампіно, у якога было 84 работы Царфіна, дзве з іх падарыў музею. Гэта даволі рэдкія карціны. Бо нават у сям'і Царфіна не захавалася работ даваеннага ці ваеннага часу, а тая, што змяшчана ў Смілавічах, датуецца 1943 годам.

Колькасць турыстаў у Смілавічах істотна вырасла ў апошнія гады. Важна было палепшыць турыстычную інфраструктуру, што і было зроблена ў межах праекта «Развіццё турыстычнага патэнцыялу мястэчка Смілавічы», які падтрымліваецца Еўрапейскім саюзам.

Карта смілавіцкіх славукасцяў.

Былі ўсталяваны інфармацыйныя дарожныя шчыты, што дапамагаюць гасцям мястэчка лепш арыентавацца ў прасторы і знаходзіць цікавыя мясцовыя гістарычныя аб'екты. Гэтыя паказальнікі стаяць на трасе М4. Акрамя таго, у цэнтры пасёлка на сцяне ў стылі графіці выяўлена турыстычная карта Смілавічаў, на якой пазначаны славукасці. Такую ж карту можна атрымаць і ў раздрукаваным выглядзе.

З'явілася два прыгожыя камплекты паштовак, прысвечаныя Хаіму Суціну, Шрагу Царфіну і Смілавічам увогуле. У самім мястэчку размешчаны інфармацыйныя шчыты, на якіх гараджане цяпер могуць знайсці інфармацыю пра значныя культурныя падзеі, што ладзяцца паблізу іх.

Пару гадоў таму ў Смілавічы прыязджала група Ізраільскіх валанцёраў, якія дапамаглі адшукаць месцы захавання бацькі Хаіма Суціна і дзеда Шрагі Царфіна на старых яўрэйскіх могілках, — побач з надмагільнымі камянямі ўстаноўлены адпаведныя шыльды. Дарэчы, ва ўсіх англамоўных даведніках сцвярджаецца, што бацькі Хаіма Суціна загінулі ў гета. Аднак гэта няпраўда — насамрэч яны памерлі ў 1930-х гадах.

Праведзена добраўпарадкаванне тэрыторыі. Мясцовая моладзь дапамагала высаджваць дрэвы і кустоўе (з'явілася 150 новых раслін).

Мясцовыя жыхары мараць зрабіць Смілавічы арт-гарадком, дзе б працавала некалькі галерэй, праходзілі б міжнародныя выстаўкі і пленэры, магчыма фестывалі. Усіх зацікаўленых заклікаюць далучацца.

Яшчэ адну карціну — «Натоўп» — з асабістай калекцыі музею падарыла сям'я Віктара Бабарыкі. Шматлікія твары то губляюцца, то зноў бачацца на рознакаляровым палатне...

Смілавічы — адно з яскравых беларускіх мястэчак, якое захоўвае ў сабе і фарбы шматканфесійнай культуры, і мазкі беларуска-французскага мастацтва, і нават гукі музыкі самога Станіслава Манюшкі! Дзе яшчэ ўбачыш і пачуеш такое?

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ. nina@vziazda.by
Чэрвеньскі раён

■ Сваімі словамі

На кім трымаецца свет?

Настаўнік гісторыі і экскурсавод

Усё вялікае пачынаецца з малога — я ў гэтым цвёрда пераканана. І, як бы пафасна гэта ні гучала, звычайныя школьныя настаўнікі закладваюць падмурак будучыні нашага грамадства. Наколькі яны здольныя любіць сваіх вучняў і верыць у іх сілы? З якой увагай і цярплівасцю даносяць свой прадмет? Урокі беларускай мовы і літаратуры, напрыклад, можна любіць ці ненавідзець толькі праз тое, які настаўнік табе гэтыя прадметы выкладаў. Тое ж і з гісторыяй Беларусі. Пасеяць зерне сапраўднай любові да сваёй краіны, ашчадна пеставець маладыя парасткі будучага патрыятызму... У прыватнасці, так было са мной. Любоў да гэтых прадметаў, закладзеная яшчэ ў падлеткавым узросце, жывая і сёння. Школа была домам, у якім расказвалі прапісныя ісціны, чаго не скажаш пра ўніверсітэт — туды, зрабіўшы асэнсаваны выбар, трапляеш як у вялікі дарослы свет, дзе ўжо вучышся жыць сам.

Маю школьную настаўніцу гісторыі завуць Жанна Мечаславаўна Цімчанка. Яна выкладала і прадмет «Чалавек. Грамадства. Дзяржава». На ўроках настаўніца прыгадвала гістарычных асоб, якія насамрэч любілі свой край, ахвяравалі дзеля яго жыццём. Яна расказвала, што любіць Радзіму, рабіць нешта добрае дзеля яе росквіту — гэта наш непасрэдны абавязак — і сумненняў у гэтым не было ніякіх.

З урокаў ЧГД я дагэтуль памятаю, што такое прэзюмпцыя невінаватасці — гэта права чалавека лічыцца невінаватым, пакуль яго віна не даказана ў судзе... Як жа важна памятаць пра гэтую самую прэзюмпцыю ў сучасным грамадстве, дзе людзі так часта абвінавачваюць адзін аднаго, з лёгкасцю прад'яўляюць прэтэнзіі, свабодна кідаюць камяні ў агарод іншага, не заўважаючы бярвенна ва ўласным воку... Але ж у кожнага чалавека ёсць права лічыцца невінаватым, пакуль яго віна не даказана ў судзе!.. Падаецца, у гэтым, цалкам юрыдычным прынцыпе, пра які можна даведацца яшчэ ў школе, закладзена і найвышэйшая чалавечая мараль, і евангельская ісціна — «не судзі»...

Дзякуючы настаўніцы гісторыі наша паралель пастаянна ездзіла ў цікавыя экскурсіі па Беларусі. Памятаю, з якой цікавасцю мы аглядалі руіны Крэўскага замка, як спыняліся каля помніка Мацею Бурачку (Францішку Багушэвічу) — заможнаму юрысту, які бараніў інтарэсы бедных сялян, аўтару слоў «Не пакідайце ж мовы нашай беларускай, каб не ўмёрлі». Прыгадваюцца і неймавернай прыгажосці вітражы ў касцёле з чырвонай цэгля, назва якога не засталася ў памяці... Але найбольш уразіла вандароўка ў Гальшанскі замак. А дакладней, у манастыр, што знаходзіцца паблізу. Там можна было пачуць шчыліва-трагічную гісторыю пра будаўніцтва манастыра. Пры ўзвядзенні адна з яго сцен увесць час рушылася. Будаўнікі палічылі патрэбным прынесці ахвяру і вырашылі: чыя жонка першай прынясе мужу на будоўлю абед, тую і замуруюць унутр. Як жа ў думках хваляваўся, моўчкі звяртаючыся да сваёй каханай, самы малады мужчына, які толькі ажаніўся, каб не яна першай прынесла абед... Але акурат яго жонка, шчаслівая і ўзрадаваная, несла мужу полу-

дзень... Пасля зробленай ахвяры сцяна больш не трэскалася, і дабудаваны манастыр здалі ў належны тэрмін. Толькі прывід прыгожай маладой паненкі пачаў блукаць у новазбудаваным муры. Але гэта яшчэ не канец жажлівай гісторыі! Ужо ў наш час — у сярэдзіне 90-х — у манастыры ладзілі перабудову. У адной са сцен знайшлі чалавечы шкілет. Яго вывезлі і перазахавалі на могілках.

у гэтай келлі так і не ўдавалася... Яшчэ прыгадваюцца велізарныя драўляныя галовы, што стаялі непадалёк у калідоры, каля печы, пафарбаванай у сярэбраны колер. А ў сутарэннях, у музеі, былі надзвычай прыгожыя металічныя фігуркі.

Мне было гадоў чатырнаццаць, калі мы ездзілі ў тую экскурсію, якая так моцна запомнілася. Я добра ўсведаю, што вось такое яно,

і называюцца яны экскурсаводамі.

Вядома, цяпер мы не ўсё прымаем на веру, пачутыя звесткі прапускаем праз сіта ўласнага досведу. Але ж істотна пашырыць наша бачанне навакольнага свету знаўцы мінулага дакладна здольныя.

З таго што ўбачана апошнім часам, прыгадваецца экскурсія з Антонам Астаповічам у Слонім. Цікава было

Мінск». Памятаю сур'ёзныя і засяроджаныя твары ўдзельнікаў экскурсіі на пачатку вандроўкі і тыя выбухі смеху, якія пасля выклікалі ў іх дасціпныя расказы Рамана Абрамчука.

Не забываецца таксама экскурсія Уладзіміра Садоўскага па Маладзечне, праведзеная ў межах «Фэсту экскурсаводаў». Я сама родам з гэтага горада і, натуральна ж, раней ведала, што ў свой час была Маладзечанская вобласць. Аднак Уладзімір Садоўскі на канкрэтных прыкладах паказаў, што архітэктурная планіроўка горада сведчыць пра яго абласны ўзровень. Гэта і Цэнтральная плошча, з аднаго боку да якой прымыкае пешаходная вуліца, што цяпер даходзіць аж да чыгуначнага вакзала, а з другога — прыгожы парк Перамогі. Гэта і будынак Політэхнічнага каледжа, які ў свой час узводзіўся як памяшканне для аблвыканкама. Вось так і жывеш сабе ў раённым гарадку, унутрана адчуваючы яго веліч, і толькі выпадкова даведваешся, што горад насамрэч збудаваны па ўсіх канонах абласнога цэнтра.

Думаю, важная і тая мова, на якой вядзецца экскурсія, і агульны пасыл, настрой экскурсавода... Варта дадаць, што 9 снежня ў Мінску ў канферэнц-зале Беларускага дзяржаўнага музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны адбудзецца другі з'езд экскурсаводаў і гідаў-перакладчыкаў Беларусі. Усе зацікаўленыя могуць далучацца, каб разам паразважаць пра тое, які вобраз краіны мы сёння маем і якім ён павінен быць. Каб знайсці сцёжкі-дарожкі да сэрцаў тых, хто не прывык ездзіць на экскурсіі.

Ніна ШЧАРБАЧЭВІЧ.
nina@zviazda.by

Цэнтральная плошча ў Маладзечне. Фотапаарунае Уладзіміра Садоўскага, зробленае на аснове асабістага архіва Валерыя Трацяка.

А сцяна тая... зноў пачала развальвацца — па ёй пайшла глыбокая трэшчына. Хацелі спешна вярнуць косткі на месца, аднак і будаўнік той, і кіроўца машыны, як высветлілася, ужо памерлі. Таму ні кутоў завязаць, ні кропак паставіць у гэтай гісторыі не ўдалося.

Дагэтуль памятаю, як расказвалі пра таямнічы пакойчык у тым жа манастыры. Кажуць, уночы наведвальнікаў, якія спыняліся ў ім, апаноўваў страх. Яны пачыналі шукаць выключальнік, каб запаліць святло, ці дзверы, каб пакінуць памяшканне, аднак, які ні стараліся, знайсці выйсце ці нейкі паратунак

загадкавае, прывабнае, у нечым чароўнае наша мінулае. З вялікім жалем некалькі гадоў таму я даведалася, што філіял музея ў Гальшанскім кляштары ўжо не дзейнічае. А як жа драўляныя галовы? А што з патрэсканай сцяной? І ці не страціў, адсырэўшы, сваіх таямнічых уласцівасцяў той містычны пакойчык?..

Экскурсіі, арганізаваныя школьнай настаўніцай гісторыі, назаўсёды стварылі ў маім уяўленні вобраз цікавай, прыгодніцкай краіны... Але хто здольны адкрыць гэту таямніцу даросламу, ужо сфарміраванаму чалавеку? Мне падаецца, не перавяліся яшчэ такія чараўнікі.

паблукі там, збіраючы аскепкі яўрэйскай спадчыны і шматкультурнасці аднаго месца. Тады стала зразумелым, што нават невялічкія, асобна ўзятыя беларускія гарады могуць быць надзвычай цікавымі! Іншае пытанне, ці ёсць у Слоніме кавярні, дзе можна было б выпіць кавы ці павячэраць, гатэлі ці хостэлы, у якіх можна было б спыніцца? Бо, ходзячы вуліцамі горада ў той час, ніводнай кавярні самастойна адшукаць мне не ўдалося.

Яскравым і запамінальным быў і «велашпацыр» з Раманам Абрамчуком, калі мы, едучы на веласіпедах, глядзелі «нефармальны

■ Спадчына ў законе

ПРАСПЕКТ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ — НЕСУМНЕННЫ ЛІДАР

Пра магчымасці ўваходжання савецкай архітэктury ў спіс спадчыны ЮНЕСКА

Проспект Незалежнасці ў Мінску можа стаць асновай трансакцыянальнай намінацыі для Спіса сусветнай спадчыны ЮНЕСКА. Папярэдняй назва намінацыі — «Пасляваенная сацыялістычная архітэктura галоўных вуліц і плошчаў у сталіцах краін Цэнтральнай і Усходняй Еўропы».

Да магчымасці ўдзелу ў такой намінацыі эксперты прыйшлі падчас семінара, арганізаванага фондам «Культурная спадчына і сучаснасць», у якім прынялі ўдзел замежныя госці. Яны абмяркоўвалі крытэрыі для серыйнай намінацыі. Прадстаўнік Інстытута кіравання спадчынай (Германія) прафесар Майкл Шміт раскажаў, што ў намінацыі вырашана сфакусавацца на архітэктury пасляваеннага часу, што не выключае

прысутнасць таксама архітэктury 1920—1930 гадоў. Намінацыя будзе насіць назву «Пасляваенная цэнтральная магістралі Усходне-Цэнтральнай Еўропы (1940—1950 гады)». За аснову бярэцца галоўная магістраль Мінска як найбольш цэласна захаваны ансамбль. Таксама плануецца, што ў намінацыю будзе ўключана Карл-Маркс-штрэсэ як галоўная сацыялістычная вуліца ва Усходнім Берліне, вуліца Цвярская ў Маскве, Храшчацік у Кіеве, Маскоўскі праспект у Харкаве, вуліца Маршалкоўская ў Варшаве. Гэтыя прыклады паказваюць новы тып горадабудаўнічага падыходу, новы тып вуліц, які адлюстроўвае асаблівыя каштоўнасці сацыялізму ў той час.

Усе ўдзельнікі намінацыі павінны прадставіць доказы адпаведнасці выбраных аб'ектаў крытэрыям,

якія вызначыў ЮНЕСКА. Трэба паказаць дадатковую каштоўнасць сваіх пабудов, каб не склалася ўяўленне аб аднолькавасці гарадоў. Плануецца, што ў студзені 2018 года экспертная супольнасць зможа абмеркаваць вынікі гэтай працы.

Акрамя таго, для зрухаў у падрыхтоўцы трансакцыянальнай намінацыі неабходна ўключэнне праспекта Незалежнасці ў папярэдні пералік прэтэндэнтаў на намінацыю ў Спіс сусветнай спадчыны ЮНЕСКА ад Беларусі. Як адзначыла прафесар Маскоўскага архітэктурнага інстытута і Маскоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта геадэзіі і картаграфіі, эксперт ICOMOS па помніках сусветнай спадчыны Наталля Душкіна, Мінск — несумненны лідар намінацыі, паколькі архітэктura праспекта Незалежнасці не сапсаваная рэкламай, зашклёнымі балконамі, кандыцыянерамі, а, на-

Проспект Незалежнасці ў беларускай сталіцы.

адварот, адрэстаўраваная і дагледжаная. Відавочна, што і жыхары, і ўлады разумеюць каштоўнасць таго асяроддзя, якое ёсць у горадзе.

У сваю чаргу, сітуацыя ў Маскве далёкая ад мінскай. Прафесар, віцэ-прэзідэнт Нацыянальнага саюза архітэктараў Украіны Алена Алейнік дадала, што тут важныя сумесныя намаганні міжнароднай супольнасці ў пытанні захавання архітэктury постсавецкага перыяду. Калі гавя-

рыць пра Храшчацік, які з'яўляецца горадабудаўнічай каштоўнасцю, нельга быць упэўненым, што гэтая цэнтральная вуліца не будзе страчана, бо сёння ён — пункт прыкладання будаўнічых інвестыцый.

Усе прадстаўленыя для ўдзелу ў намінацыі аб'екты з'яўляюцца каштоўнымі як архітэктura поста-савецкага перыяду, у той жа час яны маюць выразны нацыянальна-культурны складнік

земельном участке инженерных коммуникаций и сооружений	
Информация о затратах на организацию и проведение аукциона	Всего 2 530 руб. 37 коп., в том числе: формирование земельного участка – 1047 р. 34 коп. оформление градостроительного паспорта – 924 руб. 49 коп. государственная регистрация земельного участка – 63 руб. стоимость извещения о проведении аукциона – 495 руб. 54 коп.

ИЗВЕЩЕНИЕ О ПРОВЕДЕНИИ ОТКРЫТОГО АУКЦИОНА НА ПРАВО ЗАКЛЮЧЕНИЯ ДОГОВОРА АРЕНДЫ ЗЕМЕЛЬНОГО УЧАСТКА ДЛЯ УСТАНОВКИ И ОБСЛУЖИВАНИЯ ПАВИЛЬОНА	
ОРГАНИЗАТОР: ЧАШНИКСКИЙ РАЙОННЫЙ ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ	
Местоположение земельного участка, его площадь и кадастровый номер	ЛОТ №1. Витебская обл, Чашникский р-н. г. Чашники, ул. Ленинская У-1, площадь – 0,0063 га, кадастровый номер 225150100001002636
Целевое назначение	для установки и обслуживания павильона (земельный участок для размещения объектов розничной торговли, код 1 16 03)
Площадь, га	0,0063
Срок аренды	5 лет
Начальная цена объекта аукциона, руб.	196,29
Сумма задатка, руб.	19,63
Расходы по подготовке и изготовлению документации, руб.	1 695,70
Условия инженерного развития инфраструктуры	Возможность подключения электроснабжения, газоснабжения, водоснабжения, водоотведения, а также телефонизации объекта
Условия аукциона	Победителем аукциона либо единственному участнику несостоявшегося аукциона: – в течение 10 рабочих дней после утверждения в установленном порядке протокола о результатах аукциона либо признания аукциона несостоявшимся внести плату за право заключения договора аренды земельного участка и возместить затраты, связанные с проведением аукциона и подготовкой документации, необходимой для его проведения; – заключить с Чашникским райисполкомом договор аренды земельного участка не позднее двух рабочих дней после внесения денежных средств и выполнения условий, указанных в протоколе о результатах аукциона; – после получения свидетельства о государственной регистрации в срок, не превышающий трех месяцев, получить разрешение на проведение проектно-изыскательных работ, архитектурно-планировочное задание в отделе архитектуры и строительства Чашникского райисполкома и технические условия на инженерно-техническое обеспечение объекта строительства; – разработать и утвердить в установленном порядке проектно-сметную документацию на строительство объекта в срок, не превышающий 2 (два) года; – приступить к занятию (освоению) земельного участка не позднее шести месяцев с момента утверждения в установленном порядке проектно-сметной документации на строительство объекта и получения разрешения на производство строительно-монтажных работ; – по окончании срока аренды земельного участка совместно с райисполкомом в установленном порядке решить вопрос его дальнейшего использования

Аукцион состоится 3 января 2018 года в 15.00 по адресу: г. Чашники, ул. Советская, 44, кабинет №37.

Заявления на участие в торгах принимаются по рабочим дням с 8.00 до 13.00 и с 14.00 до 17.00 по адресу: г. Чашники, ул. Космонавтов, 2, кабинет №3. Последний день приема заявлений – 26 декабря 2017 года до 17.00.

Аукцион проводится в порядке, установленном постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 26.03.2008 №462. Для участия в аукционе приглашаются граждане, индивидуальные предприниматели, юр. лица, консолидированные участники (двое и более граждан, индивидуальных предпринимателей, юр. лиц). Граждане, индивидуальные предприниматели, консолидированные участники и юр. лица (лично либо через своего представителя или уполномоченное должностное лицо) в установленный срок подают заявление на участие в аукционе, представляют документ, подтверждающий внесение суммы задатка с отметкой банка на р/счет BY28AKBB36003290020000000000 в ОАО «Беларусбанк» г. Минск, код банка АКBBBY2X, УНП 300594330, код платежа 04002, получатель – Чашниковский райисполком, заключают соглашение о правах, обязанностях и ответственности сторон в процессе подготовки и проведения аукциона.

Представляются: гражданином – копия документа, содержащего его идентификационные сведения; индивидуальным предпринимателем – копия свидетельства о гос. регистрации индивидуального предпринимателя; представителем гражданина или индивидуального предпринимателя – нотариально удостоверенная доверенность; представителем юр. лица РБ – доверенность, выданная юр. лицом, или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, копия документов, подтверждающих гос. регистрацию юр. лица без нотариального засвидетельствования, документ с указанием банковских реквизитов юр. лица; представителем иностранного юр. лица – легализованные копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть произведена в течение года до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юр. статуса в соответствии с законодательством страны происхождения с засвидетельствованным переводом на белорусский или русский язык, легализованные доверенность или документ, подтверждающий полномочия должностного лица, документ о фин. состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным переводом на белорусский или русский язык; представителем иностранного гражданина – легализованная доверенность, документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с засвидетельствованным переводом на белорусский или русский язык; консолидированными участниками представляются оригинал и копия договора о совместном участии в аукционе. При подаче документов предъявляется документ, удостоверяющий личность. Аукцион состоит из пяти лотов не менее 2 участников.

Всем желающим предоставляется возможность предварительно ознакомиться с объектом продажи, а также с условиями, предъявляемыми к проектному решению сооружения, которое будет размещаться на предоставляемом земельном участке.

Победителю аукциона или единственному участнику несостоявшегося аукциона может быть предоставлена рассрочка внесения платы, согласно действующему законодательству.

Контактные телефоны: 8 (02133) 4-24-05, 8 (02133) 4-14-46.

Центр Промышленной Оценки • Организация аукционов • Оценка всех видов имущества				
Извещение о проведении электронных торгов				
Организатор аукциона	ЗАО «Центр промышленной оценки», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703			
Продавец	ОАО «Автокомбинат №6», 220029, г. Минск, пер. Физкультурный, 22			
Оператор ЭТП	ООО «ИПМ-Консалт оценка», г. Минск, ул. Мележа, 5/2, пом. 1703, оф. 46			
Адрес ЭТП	www.ipmtorgi.by			
Предмет электронных торгов				
Месторасположение – г. Минск, пер. Физкультурный, д. 22				
№ лота	Инв. №	Наименование	Начальная цена бел. руб с учетом НДС 20%	Шаг аукциона, бел. руб с учетом НДС 20%
1	11105	Автомобиль Skoda Octavia (рег. знак 9977 AI-7), 2013 г. в.	23 640,00	1 182,00
2	10766	Автомобиль ГАЗ (рег. знак КН 1014), 1991 г. в.	1 680,00	84,00
3	11400	Автомобиль ГАЗ 31105 (рег. знак 9948 EX-7), 2007 г. в.	2 040,00	102,00
4	11304	Автомобиль ГАЗ 2705 «ГАЗЕЛЬ» (рег. знак 2544 KE), 1998 г. в.	1 200,00	60,00
5	30856	Автомобиль ЗИЛ 4415 10-130 B1 (рег. знак КН 1516), 1991 г. в.	1 176,00	58,80
6	10847	Автомобиль ЗИЛ 431610 (138A) (рег. знак AE 9497-7), 1989 г. в.	960,00	48,00
7	30074	Автомобиль ЗИЛ ММЗ 45085 (рег. знак 8760 KE), 1999 г. в.	4 080,00	204,00
8	20052	Автомобиль МАН ТГХ 18.400 (рег. знак AE 1852-7), 2008 г. в.	57 000,00	2 850,00
9	10448	Автомобиль МАЗ 544069 320-021 (рег. знак KA 6799), 2004 г. в.	9 360,00	468,00
10	10030	Автомобиль MAZ 5516 A5-371 (рег. знак AI 1859-7), 2009 г. в.	13 800,00	690,00
11	10821	Автомобиль MAZ 551605-271 (рег. знак AK 5297-7), 2011 г. в.	16 560,00	828,00
12	10855	Автомобиль MAZ 551605-271 (рег. знак AK 5298-7), 2011 г. в.	19 920,00	996,00
13	10261	Автомобиль MA3 551605-272-024P (рег. знак AE 5743-7), 2008 г. в.	17 280,00	864,00
14	10308	Автомобиль MA3 551605-272-024P (рег. знак AE 5746-7), 2008 г. в.	17 280,00	864,00
15	10316	Автомобиль MA3 551605-272-024P (рег. знак AE 5747-7), 2008 г. в.	17 280,00	864,00
16	11010	Автомобиль MAZ 551605-280-050 (рег. знак AM 4450-7), 2012 г. в.	22 320,00	1 116,00
17	10359	Автомобиль MA3 5516 A5 (рег. знак AE 8384-7), 2008 г. в.	17 280,00	864,00
18	10900	Автомобиль MA3 5551 (рег. знак KE 8349-7), 1999 г. в.	4 680,00	234,00
19	20061	Автомобиль MA3-МАН 543268 (рег. знак KA 6101), 2003 г. в.	10 560,00	528,00
20	120084	Полуприцеп MA3 975830 3012 (рег. знак 5012 KA), 2004 г. в.	3 600,00	180,00
21	120073	Полуприцеп MA3 975830 3012 (рег. знак 5011 KA), 2004 г. в.	4 440,00	222,00
22	120046	Полуприцеп MA3 975830 3016M (рег. знак A 2423 A-7), 2008 г. в.	6 000,00	300,00
23	120057	Полуприцеп MA3 975830 3016M (рег. знак A 2424 A-7), 2008 г. в.	6 000,00	300,00
24	120095	Полуприцеп Schmitz SPR24 (рег. знак A 4455 B-7), 2003 г. в.	8 280,00	414,00
25	130877	Полуприцеп ПП 8Б (рег. знак 0732 MA), 1988 г. в.	1 560,00	78,00
26	130851	Полуприцеп ПП 8ПС (рег. знак 2235 MA), 1991 г. в.	792,00	39,60
27	10502	Автомобиль Ural 375 A (рег. знак AI 6575-7), 1981 г. в.	8 400,00	420,00
28	22535	Станок сверлильный 2М-112, 1984 г.	216,00	10,80
29	21599	Станок расточной 670 ГАРО, 1973 г.	2 520,00	126,00
30	21629	Станок токарно-винторезный 1К-62Д, 1969 г.	3 600,00	180,00
31	99214	Котел пищевой электрический КПЭС-100, 2013 г.	2 880,00	144,00
32	99212	Котел пищевой электрический КПЭС-150, 2013 г.	3 000,00	150,00
33	99213	Котел пищевой электрический КПЭС-60/5, 2013 г.	1 440,00	72,00
Порядок ознакомления		Ознакомление заинтересованных лиц с предметом электронных торгов осуществляется в рабочие дни с 9.00 до 16.00. Ответственное лицо: Валюкевич Владимир Аркадьевич, контактный телефон +375 29 623 22 96		
Задаток 10% от начальной цены предмета электронных торгов в белорусских рублях перечисляется на р/с BY60BLBB30120191021390001001 в Дирекции «ОАО Белинвестбанк» по г. Минску и Минской области (адрес банка: г. Минск, ул. Коллекторная, 11), БИК BLBBVY2X, УНП 191021390, получатель платежа ЗАО «Центр промышленной оценки»				
Срок подписания договора купли-продажи			15 (пятнадцать) рабочих дней после электронных торгов	
Условия оплаты предмета электронных торгов				
Победитель аукциона либо единственный участник аукциона, согласившийся приобрести предмет аукциона по начальной цене, увеличенной на 5%, обязан оплатить предмет аукциона в соответствии с договором купли-продажи, но не позднее 30 (тридцати) дней со дня проведения торгов, если иной срок не установлен собранием (комитетом) кредиторов				
Порядок проведения электронных торгов, критерии выявления победителя торгов, порядок оформления участия в торгах и результатов торгов, установлен регламентом электронной торговой площадки «ИПМ-Торги» размещенным по адресу: www.ipmtorgi.by				
Победитель электронных торгов, либо единственный участник электронных торгов, согласившийся повысить начальную цену предмета электронных торгов на 5 %, обязан возместить организатору торгов затраты на их проведение и оплатить установленное вознаграждение в течение 3 (трех) рабочих дней после проведения электронных торгов				
Организатор электронных торгов имеет право снять предмет аукциона с электронных торгов в любое время до момента определения победителя электронных торгов без объяснения причин снятия				
Дата, время и место проведения электронных торгов: 10.01.2018 в 10.00, каждый следующий лот с интервалом 10 минут, на ЭТП «ИПМ-Торги» (www.ipmtorgi.by). Аккредитованному участнику, подавшему в адрес организатора торгов пакет документов и прошедшему предварительную регистрацию, ЭТП предоставляется время до начала торгов в режиме реального времени, для заключительной регистрации (начало заключительной регистрации за 2 часа до начала электронных торгов). В случае не прохождения регистрации участник к торгам не допускается. После прохождения регистрации участник получает доступ в аукционную комнату, где ожидает старта торгов в режиме онлайн				
Дата и время окончания приема документов (предварительная регистрация): 08.01.2018 до 17.00 по адресу: г. Минск, ул. Мележа, д. 5/2, пом. 1703				
Контактные телефоны		+375 17-280-36-37; +375 29-317-95-42. E-mail: auction@cpo.by		

КУБ ЖЫЦЦЯ

Каля сарака ратавальнікаў, дзесяць адзінак асноўнай і чатыры — спецыяльнай тэхнікі, брыгады хуткай дапамогі... На тэрыторыі Кітайска-беларускага індустрыяльнага парка «Вялікі камень» у Смалявіцкім раёне прайшлі тактыка-спецыяльныя вучэнні па тушэнні пажараў і ліквідацыі надзвычайнай сітуацыі.

персоналу аб'екта. Эвакуацыя — з пятага паверха. На гэтым этапе супрацоўнікі МНС прадэманстравалі розныя спосабы ратавання людзей: з выкарыстаннем «Куба жыцця», прамысловых метадаў ратавання і прымянення спецыяльнай тэхнікі — аўталесвіцы. На вучэннях таксама адпрацавалі ўзаемадзеянне з групай хуткага рэагавання Беларускага таварыства Чырвонага Крыжа. Для гэтага былі створаны медыцынскі пункт і сартавальная зона пацярпелых на месцы надзвычайнай сітуацыі. Завяршыліся вучэнні семінарам з аператыўнымі работнікамі падраздзяленняў МНС Мінскай вобласці.

Паводле легенды, з-за парушэння правілаў пажарнай бяспекі пры правядзенні агнявых работ на даху адбылося загаранне. Хуткаму распаўсюджванню агню спрыяў моцны вецер. Задачай падраздзяленняў МНС было ліквідаваць ачаг загарання і не дапусціць распаўсюджвання агню на суседнія будынкі. Затым — загаранне ў адміністрацыйным будынку на тэрыторыі парка. Дапамога ратавальнікаў спатрэбіцца

Марына БЕГУНКОВА, фота аўтара. Смалявіцкі раён.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	9.11	16.49	7.38
Віцебск —	9.07	16.32	7.25
Магілёў —	9.01	16.39	7.38
Гомель —	8.49	16.44	7.55
Гродна —	9.25	17.06	7.41
Брэст —	9.17	17.15	7.58

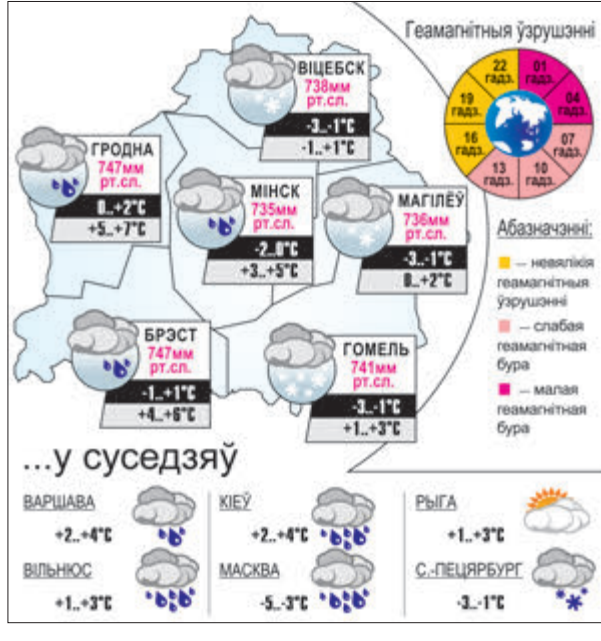
Месяц

Поўня 3 снежня. Месяц у узор'і Рака. Імяніны Пр. Аляксандра, Аляксея, Максіма, Міхаіла, Паўла, Пракопа, Пятра, Уладзіміра, Фёдара, Філімона, Якава. К. Хрысціны, Генрыха.

Фота Ганны ЗАНКАВІЧ.

ЗАЎТРА

Даты

Падзеі

Людзі

5 СНЕЖНЯ

1812 год — Напалеон Банапарт у мястэчку Смаргонь перадаў камандаванне рэшткамі сваіх войскаў маршалу Мюрату і, пераапануўшыся ў цывільнае адзенне, таемна выехаў у Парыж.

1927 год — нарадзілася (в. Трабы, цяпер у Іўеўскім раёне) Лізавета Пятроўна Чагіна, дзяржаўны дзеяч Беларусі, кандыдат гістарычных навук, прафесар. З 1946 года — першы сакратар Юрацішкаўскага райкама, сакратар, затым сакратар Маладзечанскага, Гродзенскага абласных саветаў прафсаюзаў. У 1961—1970 гадах — сакратар, загадчыца аддзела Гродзенскага абкама КПБ. У 1970—1986 гадах — сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР. Памерла ў 2012 годзе.

1936 год — у СССР была прынятая другая Канстытуцыя, якая ўвайшла ў гісторыю пад назвай «Сталінская». Існуе некалькі варыянтаў вызначэння тэрміна «Канстытуцыя». Само па сабе гэтае слова лацінскага паходжання і літаральна перакладаецца як «устройства, усталяванне». Сучасная трактоўка характарызуе Канстытуцыю як асноўны закон дзяржавы, дакумент, які вызначае яе структуру, органы кіравання, а таксама прынцыпы, пабудовы адносінаў па лініі «дзяржава—грамадзянін». У параўнанні з Канстытуцыяй РСФСР 1918 года і Канстытуцыяй СССР 1924 года новы савецкі асноўны закон быў істотным крокам наперад. Гэта быў ужо не закон новага дзяржаўнага ўтварэння, які развязаў рукі прыйшоўшаму да ўлады пралетарыяту ў яго класавай барацьбе і які апраўдваў заваёвы дыктатуры пралетарыяту. Гэта быў закон ужо сфарміраванай дзяржавы новага тыпу. Вядома, яго нельга назваць прагрэсіўным з сучаснага пункту гледжання, але на той момант і ў тых гістарычных умовах — гэта быў прарыв. Толькі вылучэнне ў тэксце цэлай главы, прысвечанай правам і абавязкам грамадзян, ужо сведчыць пра многае.

1941 год — савецкія войскі перайшлі ў наступленне, разграмілі ўдарныя групы груп армій «Цэнтр» і знялі пагрозу, якая нависла над Масквой. Гэта было першае буйное паражэнне нямецка-фашысцкай арміі ў Другой сусветнай вайне. У бітве пад Масквой гітлераўцы страцілі больш за паўмільёна чалавек, 1300 танкаў, 2500 гармат, больш за 15 тысяч машын і шмат іншай тэхнікі.

1947 год — нарадзіўся (в. Сялец Бярозаўскага раёна) Алесь Разанаў, вядомы беларускі паэт. Аўтар зборнікаў паэзіі «Адраджэнне», «Назаўжды», «Шлях-360», літаратурна-крытычных артыкулаў, эсэ і іншых твораў. Сродкамі сучаснай беларускай мовы аднавіў творы К. Тураўскага, Ф. Скарыны, С. Буднага, В. Цяпінскага, М. Смярэцкага. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі.

Было сказана

Фрыдрых НІЦШЭ, нямецкі філосаф: «Хто падвргаецца нападкам з боку свайго часу, той яшчэ недастаткова апырэдзіў яго ці адстаў ад яго».

УСМІХНЕМСЯ

З кнігі водгукаў кавярні «N»: «Дзякуй, што атруцілі. За пяць дзён скінуў 10 кілаграмаў, кінуй піць, курыць і бадзяцца па шынках».

Жонка — мужу: — Сёма, паглядзь мне плячо.

Муж гладзіць. — Цяпер грудзі. Той гладзіць. — Жывот. Гладзіць. — Сёма, ты зусім як цюбік з зубной пастай. — Гэта чаму? — Я-такі павінна выціскаць з цябе шлюбны абавязак?..

Дзяўчатам на заметку. Хто рана кладзецца, той позна выходзіць замуж.

— Навошта ў шклянку з таблеткамі валяр'яны ватку запіхваюць? — Каб яны не стукалі адна аб адну і не злавалі.

Часам дзеці выдаюць жудасныя гукі. Напрыклад, просяць грошы.

Малюнак Алеся ГУЦОЛА